

ZAPISNIK S SEJE V ČETRTEK, 28. JUNIJA 2007

(2007/C 254/04)

(Seja se je začela ob 9.05)

PRESEDUJOČI: Glenys KINNOCK

*sopredsednica***1. Namestniki**

Sopredsednica je sporočila imena naslednjih namestnikov: Badia i Cutchet (namesto Arifa), Bushill-Mathews (namesto Coelho), Goebbels (namesto Ferreire), Hutchinson (namesto Rosatija), Zaleski (namesto Gauberta), Zwiefka (namesto Langendriesa).

V skladu s členom 34 poslovnika sta zborna, ki sestavljata skupščino, glasovala ločeno. Predlog spremembe sta oba sprejela soglasno.

2. Sprejetje zapisnika s seje v sredo, 27. junija 2007

Zapisnik je bil sprejet.

6. Glasovanje o predlogih resolucij, vključenih v poročila, ki so jih predložili trije stalni odbori

— Poročilo o dobrem upravljanju, preglednosti in odgovornosti pri izkoriščanju naravnih virov v državah AKP (AKP-EU/3937/07/konč.) – Odbor za politične zadeve. Soporocevalca: Evelyne B. Cheron (Haiti) in Michael Gahler.

3. Zbirna poročila z delavnic

— g. Ramotar (Gvajana) o migraciji v sodelovanju z letališčem Frankfurt in nemškimi ministrstvom za notranje zadeve (Frankfurt)

Najavljen je bil en popravek osnutka resolucije. Soporocevalca sta vložila ustni predlog spremembe, ki je bil sprejet. Spremenjena resolucija je bila sprejeta soglasno.

— ga. Scheele o spremljanju podnebnih sprememb v sodelovanju z evropsko vesoljsko agencijo (Darmstadt)

— Poročilo o tem, kako zmanjšati revščino med malimi kmeti v državah AKP, zlasti v sektorju sadjarstva, povrtinarstva in gojenja cvetja (AKP-EU/100.011/07/konč.) – Odbor za gospodarski razvoj, finance in trgovino. Soporocevalca: Kilontji Mporogomyi (Tanzanija) in Carl Schlyter.

— g. Bowis o dostopu do zdravil za zapostavljene bolezni v sodelovanju z družbo Sanofi-Aventis (Frankfurt)

Predlog spremembe 1 je bil sprejet po ustnem predlogu spremembe nanj. Sprejeti so bili predlogi sprememb 2, 4, 5, 6, 7 in 8. Spremenjena resolucija je bila sprejeta soglasno.

4. Revizija Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES): Razprava (brez resolucije)

Tematiko je predstavil predstavnik Evropske komisije g. Baum.

— Poročilo o migraciji kvalificiranih delavcev in njenem vplivu na nacionalni razvoj (AKP-EU/100.012/07/konč.) – Odbor za socialne zadeve in okolje. Soporocevalki: Sharon Hay Webster (Jamajka) in Luisa Morgantini.

Govorili so: Mitchell, Mushelenga (Namibija), Polisi (Ruanda), Bowis, William (Sejšeli), Scheele, Ramotar (Gvajana), McAvan, Sithole (Mozambik), Mugambe (Uganda), Sebetela (Bocvana), de Sousa (Angola).

Predlog spremembe 2 je bil sprejet kot dodatek k odstavku 17. Sprejeta sta bila tudi predloga sprememb 1 in 3. Spremenjena resolucija je bila sprejeta soglasno.

Na vprašanja je odgovoril in razpravo zaključil g. Baum (Evropska komisija).

7. Glasovanje o nujnih predlogih resolucij

— Nujni predlog resolucije o razmerah v Darfurju (AKP-EU/100.075/07/komp.).

5. Glasovanje o spremembi poslovnika

Sopredsednik je razložil glasovalni postopek.

Predlog spremembe 4 je bil umaknjen. Sprejeti so bili predlogi sprememb 1, 2 in 3.

Spremenjena resolucija je bila sprejeta soglasno.

V skladu s členom 16 poslovnika je g. Darbo (Čad) posredoval pisno obrazložitev glasovanja, ki je bila članom skupščine razdeljena v izhodiščnem jeziku.

8. Razno

G. Ramotar (Gvajana) je želel spregovoriti o namestitvi novega sistema raketne obrambe v Evropi.

G. Straker (Saint Vincent in Grenadine) se je zahvalil nemškimi oblastem in g. Gahlerju za njihovo gostoljubnost in vložene

napore v pripravo 13. zasedanja skupne parlamentarne skupščine v Wiesbadnu ter v spremljajoče družabne dogodke.

9. Kraj in datum 14. zasedanja skupne parlamentarne skupščine AKP-EU

14. zasedanje skupne parlamentarne skupščine naj bi potekalo med 17. in 22. novembrom 2007 v Kigaliju (Ruanda).

(Seja se je končala ob 11.10.)

Otmar ROGERS in
Glenys KINNOCK
sopredsednika

Sir John KAPUTIN in
Dietmar NICKEL
generalna sosekretarja

PRILOGA I

ABECEDNI SEZNAM ČLANOV SKUPNE PARLAMENTARNE SKUPŠČINE

Predstavniki AKP

RADEMBINO-CONIQUET (GABON), sopredsednik
BENIN (podpredsednik/-ca)
EKVATORIALNA GVINEJA (podpredsednik/-ca)
GANA (podpredsednik/-ca)
JAMAJKA (podpredsednik/-ca)
KAMERUN (podpredsednik/-ca)
KENIJA (podpredsednik/-ca)
NIUE (podpredsednik/-ca)
SEJŠELI (podpredsednik/-ca)
SALOMONOVI OTOKI (podpredsednik/-ca)
SURINAM (podpredsednik/-ca)
ZAMBIJA (podpredsednik/-ca)
ZIMBABVE (podpredsednik/-ca)

ANGOLA
ANTIGVA IN BARBUDA
BAHAMI
BARBADOS
BELIZE
BOCVANA
BURKINA FASO
BURUNDI
COOKOVI OTOKI
ČAD
DOMINIKA
DOMINIKANSKA REPUBLIKA
DŽIBUTI
ERITREJA
ETIOPIJA
FIDŽI
GAMBIJA
GRENADA
GVAJANA
GVINEJA
GVINEJA BISSAU
HAITI
JUŽNA AFRIKA
KIRIBATI
KOMORI
KONGO (Demokratska republika)
KONGO (Republika)
LESOTO
LIBERIJA
MADAGASKAR

Predstavniki EP

KINNOCK, sopredsednica
GAHLER (podpredsednik)
MANTOVANI (podpredsednik)
VERGES (podpredsednik)
CARLOTTI (podpredsednica)
MITCHELL (podpredsednica)
AUBERT (podpredsednica)
LULLING (podpredsednica)
KAMIŃSKI (podpredsednik)
POLFER (podpredsednica)
MARTÍNEZ MARTÍNEZ (podpredsednik)
BOWIS (podpredsednik)
GOUDIN (podpredsednica)

AGNOLETTO
ALLISTER
ARIF
AYLWARD
BEREND
BORRELL FONTELLES
BULLMAN
BUSK
CALLANAN
CASHMAN
COELHO
CORNILLET
de VILLIERS
DEVA
DILLEN
DOMBROVSKIS
FERNANDES
FERREIRA
GAUBERT
GOMES
GRABOWSKA
GRÖNER
GURMAI
HALL
HAUG
HERRANZ GARCÍA
HOLM
JÖNS
KACZMAREK
KORHOLA

MALAVI	KOZLIK
MALI	LANGENDRIES
MARSHALLOVI OTOKI (Republika)	LEHIDEUX
MAURITIUS	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
MAVRETANIJA	LOUIS
MIKRONEZIJA (Federativne države)	MARTENS
MOZAMBIK	MAYER
NAMIBIJA	McAVAN
NAURU (Republika)	MORILLON
NIGER	NOVAK
NIGERIJA	PLEGUEZUELOS AGUILAR
PALAU	RIBEIRO E CASTRO
PAPUA NOVA GVINEJA	ROITHOVÁ
RUANDA	ROSATI
SAINT KITTS IN NEVIS	SBARBATI
SAINT LUCIA	SCHEELE
SAINT VINCENT IN GRENADINE	SCHLYTER
SAMOA	SCHMIDT F.
SAO TOME IN PRINCIPE	SCHMIDT O.
SENEGAL	SCHNELLHARDT
SIERRA LEONE	SCHRÖDER
SLONOKOŠČENA OBALA	SORNOSA MARTÍNEZ
SOMALIJA	SPERONI
SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA	STURDY
SUDAN	VAN HECKE
SVAZI	VAN LANCKER
TANZANIJA	VENETO
TOGO	VENTRE
TONGA	WIELAND
TRINIDAD IN TOBAGO	WIJKMAN
TUVALU	ZÁBORSKÁ
UGANDA	ZANI
VANUATU	ZĪLE
VZHODNI TIMOR	ZIMMER
ZELENORTSKI OTOKI	... (Zeleni/EFA)

ODBOR ZA POLITIČNE ZADEVE

Člani AKP

NZOMUKUNDA (BURUNDI), sopedrednica
 LUTUNDULA (Demokratska republika KONGO),
 podpredsednik
 DUGUID (BARBADOS), podpredsednik

ANGOLA
 BELIZE
 BENIN
 COOKOVI OTOKI
 DŽIBUTI
 EKVATORIALNA GVINEJA
 FIDŽI

Poslanci EP

CALLANAN, sopedrednik
 JÖNS, podpredsednica
 POLFER, podpredsednica

CARLOTTI
 COELHO
 DILLEN
 GAHLER
 GAUBERT
 GOMES
 GRABOWSKA

GRENADA	GRÖNER
GVINEJA	GURMA
HAITI	HERRANZ GARCÍA
LIBERIJA	KACZMAREK
MAVRETANIJA	KAMINSKI
NAMIBIJA	LÓPEZ ISTÚRIZ
NIGERIJA	LOUIS
NIUE	MANTOVANI
PAPUA NOVA GVINEJA	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
SAINT VINCENT IN GRENADINE	MORILLON
SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA	SCHMIDT F.
SUDAN	VAN HECKE
TOGO	VENTRE
TUVALU	WIELAND
UGANDA	ZANI
ZIMBABVE	ZIMMER

ODBOR ZA GOSPODARSKI RAZVOJ, FINANCE IN TRGOVINO**Člani AKP**

EVERISTUS (SAINT LUCIA), sopredsednik
SEBETELA (BOCVNA), podpredsednik
DARBO (ČAD), podpredsednik

ERITREJA
ETIOPIJA
GABON
GANA
GVAJANA
JUŽNA AFRIKA
KAMERUN
KENIJA
KONGO (Republika)
MALI
MAURITIUS
MIKRONEZIJA (Federativne države)
PALAU
SAINT KITTS IN NEVIS
SAMOA
SENEGAL
SIERRA LEONE
SLONOKOŠČENA OBALA
SVAZI
TANZANIJA
TONGA
TRINIDAD IN TOBAGO
ZAMBIJA

Poslanci EP

SCHLYTER, sopredsednik
DOMBROVSKIS, podpredsednik
RIBEIRO E CASTRO, podpredsednik

BUSK
CORNILLET
DEVA
FERREIRA
KINNOCK
SPERONI
AGNOLETTO
KOZLÍK
BEREND
LANGENDRIES
LEHIDEUX
LULLING
MAYER
McAVAN
MITCHELL
PLEGUEZUELOS AGUILAR
ROSATI
BULLMANN
STURDY
VAN LANCKER
de VILLIERS
ŽÍLE
... (Zeleni/EFA)

ODBOR ZA SOCIALNE ZADEVE IN OKOLJE**Člani AKP**

OUMAROU (NIGER), sopredsednik
SANGA (SALOMONOVİ OTOKI), podpredsednik
SITHOLE (MOZAMBIK), podpredsednica

ANTIGVA IN BARBUDA
BAHAMI
BURKINA FASO
ZELENORTSKI OTOKI
KOMORI
DOMINIKA
DOMINIKANSKA REPUBLIKA
GAMBIJA
GVINEJA BISSAU
JAMAJKA
KIRIBATI
LESOTO
MADAGASKAR
MALAVI
MARSHALLOVI OTOKI (Republika)
NAURU
RUANDA
SÃO TOMÉ IN PRÍNCIPE
SEJŠELI
SOMALIJA
SURINAM
VZHODNI TIMOR
VANUATU

Poslanci EP

SCHEELE, sopredsednica
NOVAK, podpredsednica
ARIF, podpredsednik

ALLISTER
AUBERT
AYLWARD
BORRELL FONTELLES
BOWIS
CASHMAN
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
HOLM
KORHOLA
MARTENS
ROITHOVÁ
S BARBATI
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VENETO
VERGES
WIJKMAN
ZÁBORSKÁ

PRILOGA II

SEZNAM NAVZOČIH NA ZASEDANJU OD 25. DO 28. JUNIJA 2007 V WIESBADNU

RADEMBINO-CONIQUET (Gabon), sopredsednik	KINNOCK, sopredsednica
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DUGUID (Barbados)	AUBERT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAYORI (Benin) (podpredsednik)	AYLWARD ⁽²⁾ ⁽³⁾
SEBETELA (Bocvana)	BADIA i CUTCHET (namesto ARIF) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
TAPSOBA (Burkina Faso)	BEREND
NZOMUKUNDA (Burundi)	BORRELL FONTELLES
NYASSA (Kamerun), podpredsednik	BOWIS (podpredsednik)
SORONGOPE-ZOUMANDJI (Srednjeafriška republika)	BULLMANN
DARBO (Čad)	BUSHILL-MATTHEWS (namesto COELHO) ⁽⁴⁾
BOUNKOULOU (Republika Kongo)	BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾
GOYA (Demokratska republika Kongo)	CALLANAN ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
AMON-AGO (Slonokoščena obala)	CARLOTTI (podpredsednica)
ABDI SAID (Džibuti)	CASHMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
THOMAS (Dominika) (*)	DOMBROVSKIS
JIMENEZ (Dominikanska republika)	FERNANDES
NGUEMA OWONO (Ekvatorialna Gvineja)	GAHLER (podpredsednik)
TSEGGAI (Eritreja)	GOEBBELS (namesto FERREIRA)
TOGA (Etiopija)	GOMES ⁽¹⁾
CAVUILATI (Fidži) (*)	GRABOWSKA
MILEBOU-AUBUSSON (Gabon)	GRÖNER
OSEI-AMEYAW (Gana)	HALL ⁽²⁾
TOP (Gvineja)	HAUG
BERNARD CHERON (Haiti)	HUTCHINSON (namesto ROSATI)
McNISH (Jamajka) (*)	JÖNS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
KAMOTHO (Kenija), podpredsednik	KACZMAREK
MAFURA (Lesoto)	KORHOLA
SMITH (Liberija)	KOZLÍK ⁽¹⁾
MATOLA (Malavi)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DIALLO (Mali) (*)	LULLING (VP)
GUELAYE (Mavretanija)	MANTOVANI (VP) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DEERPALSING (Mauritius)	MARTENS
SITHOLE (Mozambik)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (VP) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MUSHELENGA (Namibija)	MAYER
OUMAROU (Niger)	McAVAN ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
ADEFIDIPE (Nigerija) (*)	MITCHELL
TALAGI (Niue)	MORGANTINI (namesto HOLM) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
BALAGETUNA (Papua Nova Gvineja) (*)	POLFER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
POLISI (Ruanda)	RIBEIRO E CASTRO
HARRIS (Saint Kitts in Nevis)	SCHEELE
JEAN-MARIE (Saint Lucia)	SCHLYTER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
STRAKER (Saint Vincent in Grenadine)	SCHMIDT F ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
LAUOFO (Samoa)	SCHMIDT O
WILLIAM (Sejšeli)	SCHNELLHARDT
CONTEH (Sierra Leone)	SCHRÖDER

MA'AHANUA (Solomonovi otoki) (*)	SPERONI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
SITHOLE (Južna Afrika)	STURDY ⁽²⁾ ⁽³⁾
DEKUEK (Sudan)	VAN HECKE
RODGERS (Surinam)	VAN LANCKER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
THWALA (Svazi)	VENETO ⁽²⁾ ⁽³⁾
CHECHE (Tanzanija)	WIELAND ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZALESKI (for GAUBERT) ⁽⁴⁾
NJOBVU (Zambija) (*)	ZABORSKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	ZIMMER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	ZWIEFKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Država, ki je ne zastopa poslanec.

⁽¹⁾ Navzoči 25. junija 2007.

⁽²⁾ Navzoči 26. junija 2007.

⁽³⁾ Navzoči 27. junija 2007.

⁽⁴⁾ Navzoči 28. junija 2007.

Opazovalec:

Kuba: POLANCO

Drugi navzoči:

ANGOLA

COSTA DALA
TEMBU NZUANGA
SEBASTIAO ANDRE

BARBADOS

GODDARD

BENIN

DURAND-ADJAH

BOCVANA

BATLHOKI

BURKINA FASO

LANKOANDE

BURUNDI

KABURA
HABARUGIRA
KABOGOYE

KAMERUN

BAH

SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA

YINIFOLO VANDENBOS

KONGO (Republika)

LEKOYI
OBIA
TSHIKA
MUDOYI

KONGO (Demokratska republika)

KIZIKI

SLONOKOŠČENA OBALA

AMANI

DOMINIKANSKA REPUBLIKA

AQUINO ACOSTARO
CEDANO

EKVATORIALNA GVINEJA

ANDEM ELA
NKA OBIANG
EVANA NDEME

ERITREJA

TEKLE

ETIOPIJA

ALI

GABON

NDIMAL
MOUVAGHA TCHIOBA
MAKONGO
NDONG NGUEMA
POSSO
OGOMBE

GANA

KUMI
OPPONG-NTITI

GVINEJA

DIALLO

HAITI
PIERRE
MELIUS
JACINTHE
DOREUS
JOSEPH NELSON

JAMAJKA
BARKER-MURPHY

KENIJA
WAMBUA
MUTHAA
POGHISIO
SUMBEIYWO

LESOTO
TIHELI
NYAPHISI

LIBERIJA
PENNOH
TELEWODA

MALAVI
KALICHERO

MALI
ASKIA

MAVRETANIJA
KAMARA
HAMOUD
BOÏLIL
ABDALLA
M'BARECK

MAURITIUS
GUNNESSEE

NAMIBIJA
DE WAAL
RUMPT
KATJAVIVI
NDADI

NIGER
MAHAMADOU
ABDOURAHMANE
HABIBOU
CAZALICA

PAPUA NOVA GVINEJA
ABURU

RUANDA
KAYINAMURA
GASANA
GAHAMANYI

SIERRA LEONE
GOODWYLL

JUŽNA AFRIKA
GIBSON
MAGAU
BASSON

SUDAN
MUSTAFA
ALLOBA
BADRI
JERVASE

SURINAM
HIWAT
RATHIPAL

SVAZI
DLAMINI

UGANDA
ACEMAH
AMONGI
DOMBO

ZAMBIJA
MBEWE
MULENGA
SHITULIKA

SVET AKP-EU

TSEKOA minister za zunanje zadeve, predsedujoči Svetu AKP (Lesoto)

WIECZOREK-ZEUL zvezna ministrica za gospodarsko sodelovanje in razvoj, predsedujoča Svetu EU (Nemčija)

EVROPSKA KOMISIJA

MICHEL komisar za razvoj in človekoljubno pomoč

VSEAFRIŠKI PARLAMENT

MONGELLA predsednica vseafriškega parlamenta

UNFPA BRAZILIJA

HAKKERT

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

AKOUETE

DANTIN

GAUCI

LISBEY

MAKEKA

TEHNIČNO SREDIŠČE AKP-EU ZA RAZVOJ KMETIJSTVA (CTA)

BURGUET

BOTO

SEKRETARIAT AKP

KAPUTIN generalni sosekretar

SEKRETARIAT EU

NICKEL generalni sosekretar

PRILOGA III

PRILOGA ZAPISNIKA S SEJE V PONEDELJEK, 25. JUNIJA 2007

Akreditacija predstavnikov, ki niso poslanci

ZVEZA DOMINIKA

g. A. THOMAS

ministrski svetnik veleposlaništva Dominike v Bruslju

FIDŽI

g. R.S.T. CAVUILATI

veleposlanik Fidžija v Bruslju

JAMAJKA

ga. V. MCNISH

veleposlanik, ministrstvo za zunanje zadeve, Kingston, Jamajka

NIGERIJA

g. A.J. ADEFIDIPE

minister, veleposlaništvo Nigerije v Bruslju

PAPUA NOVA GVINEJA

g. John BALAGETUNA

direktor za medparlamentarne odnose, nacionalni parlament Papue Nove Gvineje

SALOMONOVI OTOKI

g. J. MA'AHANUA

veleposlanik Salomonovih otokov v Bruslju

PRILOGA IV

SPREJETE RESOLUCIJE

	<i>Stran</i>
– o dobrem upravljanju, preglednosti in odgovornosti pri izkoriščanju naravnih virov v državah AKP (AKP-EU/3937/07/konč.)	17
– kako zmanjšati revščino med malimi kmeti v državah AKP, zlasti v sektorju sadjarstva, povrtninarstva in gojenja cvetja (AKP-EU/100.011/07/konč.)	25
– o migraciji kvalificiranih delavcev in njihovem vplivu na nacionalni razvoj (AKP-EU/100.012/07/konč.)	31
– o razmerah v Darfurju (AKP-EU/100.075/07/konč.)	39

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o dobrem upravljanju, preglednosti in odgovornosti pri izkoriščanju naravnih virov v državah AKP**

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU

- zbrana na zasedanju v Wiesbadnu (Nemčija), ki je potekalo od 25. do 28. junija 2007,
- ob upoštevanju člena 17(1) Poslovnika,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega 23. junija 2000 v Cotonouju (Benin), kakor je bil spremenjen s sporazumom o spremembi sporazuma o partnerstvu, podpisanim v Luksemburgu 25. junija 2005 („sporazum iz Cotonouja“), ter zlasti členov 9, 68 in 96 Sporazuma,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov proti korupciji z dne 31. oktobra 2003,
- ob upoštevanju ustanovitve Mednarodnega kazenskega sodišča v Rimu dne 17. julija 1998,
- ob upoštevanju deklaracije Združenih narodov o korupciji in dejanjih korupcije pri mednarodnih trgovinskih transakcijah z dne 16. decembra 1996,
- ob upoštevanju medameriške konvencije proti korupciji, sprejete v Caracasu dne 29. marca 1996,
- ob upoštevanju konvencije Afriške unije o preprečevanju korupcije in boju proti njej, sprejete na 2. rednem zasedanju skupščine Afriške unije 11. julija 2003 v Maputu,
- ob upoštevanju konvencije OECD o boju proti podkupovanju tujih javnih uslužbencev v mednarodnih poslovnih transakcijah z dne 21. novembra 1997,
- ob upoštevanju nacionalne zakonodaje v zvezi s pranjem denarja, ki velja v državah AKP-EU,
- ob upoštevanju Pariške izjave o učinkovitosti razvojne pomoči z dne 2. marca 2005,
- ob upoštevanju izjave vrha G8 2. junija 2003 v Évianu z naslovom „Preprečevanje korupcije in večja preglednost“ ter izjave, sprejete 8. junija 2007 na vrhu G8 v Heiligendammu (Nemčija), z naslovom „Rast in odgovornost v Afriki“,

⁽¹⁾ Sprejeta 28. junija 2007 v Wiesbadnu (Nemčija).

- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 2/2005 o proračunski pomoči ERS državam AKP ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju vodnika Mednarodnega denarnega sklada o preglednosti prihodkov od naravnih virov, sprejetega junija 2005,
- ob upoštevanju pregleda ekstraktivne industrije s strani Svetovne banke iz leta 2004,
- ob upoštevanju štiridesetih priporočil skupine za finančno ukrepanje (FATF) proti pranju denarja,
- ob upoštevanju ugotovitev plenarnega zasedanja skupine za finančno ukrepanje (FAFT) med 9. in 13. oktobrom 2006 v Vancouvru,
- ob upoštevanju pobud „Publish What You Pay“ (PWYP) in „Publish What You Earn“ (PWYE),
- ob upoštevanju načel in meril pobude za preglednost v ekstraktivni industriji,
- ob upoštevanju podpore, ki jo je Evropska unija v okviru procesa Kimberley namenila postopku priprave potrdil za uvoz in izvoz diamantov, ter sodelovanja držav AKP v procesu Kimberley,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU o uveljavitvi zakonodaje, upravljanju in trgovanju na področju gozdov (FLEGT) ter Uredbe ES št. 2173/2005,
- ob upoštevanju načrta o uveljavitvi zakonodaje in upravljanju na področju afriških gozdov, sprejetega leta 2003,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 31. marca 2004 o upravljanju v razvojni politiki Evropske unije ⁽²⁾ ter resolucije z dne 6. aprila 2006 o učinkovitosti pomoči in korupciji v državah v razvoju ⁽³⁾,
- ob upoštevanju resolucije o vlogi nacionalnih parlamentov pri izvajanju sporazuma o partnerstvu iz Cotonouja ter resolucije o kmetijskih in rudarskih proizvodih, ki ju je Evropski parlament sprejel 24. novembra 2005 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru z dne 12. oktobra 2005 z naslovom „Strategija EU za Afriko: k evropsko-afriškem paktu za pospešitev razvoja Afrike“,
- ob upoštevanju poslanskega priročnika za preprečevanje korupcije, ki ga je pripravila svetovna organizacija parlamentarcev proti korupciji (GOPAC),
- ob upoštevanju indeksa zaznavnosti korupcije za leto 2006, ki ga je 6. novembra 2006 v Berlinu objavila organizacija Transparency International,
- ob upoštevanju poročila misije za ugotavljanje dejstev predsedstva skupne parlamentarne skupščine, ki je potekala med 23. in 27. februarjem 2006 v Mavretaniji,
- ob upoštevanju poročila Odbora za politične zadeve (AKP-EU 3937/07/konč.),

⁽¹⁾ UL C 249, 7.10.2005.

⁽²⁾ UL C 103 E, 29.4.2004, str. 550.

⁽³⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽⁴⁾ UL C 136, 9.6.2006, str. 17.

- A. izhajajoč iz načela odgovornosti, ki jo imajo pri upravljanju javnih prihodkov in izdatkov vlade do svojih držav in vseh državljanov,
- B. ker se morajo gospodarski in finančni dobički od izkoriščanja naravnih bogastev pokazati v znatno večjem človeškem razvoju,
- C. ker je dolžnost in odgovornost vlad držav z bogatimi naravnimi viri, da prihodke prednostno uporabijo za izpolnitev osnovnih potreb svojih prebivalcev, zlasti za zdravstvo, izobraževanje in odpravljanje revščine,
- D. ker bi morale dobro upravljanje upoštevati dejstvo, da imajo ti prihodki veliko večjo dodano vrednost, če se naravne vire predeluje in bogati v državi izvora, kot če se jih izvaža kot surovine,
- E. ker meni, da je naloga suverenih vlad in pristojnih javnih oblasti tudi, da prihodke od izkoriščanja naravnih virov njihove države uporabljajo odgovorno, da neposredno koristijo njenim sedanjim in prihodnjim državljanom,
- F. ker izkoriščanje naravnih virov lahko postane gonilo trajnostnega razvoja le, če se njegov negativni socialni in okoljski vpliv zmanjša ter se njegovi dobički in stroški pravično porazdelijo,
- G. ker imajo prebivalci držav z bogatimi naravnimi viri neodtujljivo pravico do čim bolj pravične porazdelitve koristi od bogastva in potenciala gospodarske rasti,
- H. ker morajo odgovornost za naložbe v trajnostni razvoj držav z bogatimi naravnimi viri nositi tudi zadevne družbe, ki te naravne vire izkoriščajo,
- I. ker nepreglednost pri zakonitih plačilih, ki jih nakazujejo vladam, pomeni precejšnje poslovno tveganje, ker lahko povzroča obtožbe o sodelovanju pri koruptivnem ravnanju in ogrozi zakonitost njihove dejavnosti,
- J. ker je dolžnost evropskih vlad, da se bojujejo proti takšnim praksam,
- K. ker slabo upravljanje in pomanjkljiva preglednost pri razpolaganju z vladnimi prihodki od naravnih virov lahko poglobita politično korupcijo in povečata možnost zlorabe javnih sredstev,
- L. ker so se v zadnjih 36 mesecih zvišale svetovne cene nafte in posledično presežki prihodkov iz tega vira,
- M. ker lahko visoki prihodki iz izkoriščanja naravnih virov, zlasti nafte, v državah v razvoju povzročijo veliko gospodarsko in družbeno neravnovesje, poglobijo socialne krivice ali celo spodbudijo nasilje, če se ne uporabijo primerno v korist vseh skupin prebivalstva in za namen nacionalnega razvoja, in ker v primeru nafte obstaja tveganje za umetno zvišanje kazalnikov rasti v škodo kazalnikov človeškega razvoja,
- N. ker je Evropski parlament marca 2004 sprejel predlog spremembe direktive o preglednosti, v katerem je države članice EU pozval, naj družbe, ki kotirajo na evropskih borznih trgih, spodbudijo, da objavijo nakazila vladam,
- O. ker naj bi se zaradi boljšega upravljanja in večje odgovornosti pri razpolaganju z javnimi financami zmanjšala možnost konfliktov, povezanih z izkoriščanjem naravnih virov,

- P. ker bi večja davčna preglednost in odprava korupcije v javnih organih prispevali k zmanjšanju političnega tveganja in zagotovili stabilnejše okolje, ugodno za domače in tuje naložbe, zlasti v sektorju ekstraktivne industrije, kar so potrdili institucionalni investitorji, ki upravljajo sredstva v višini 12,3 milijarde EUR,
- Q. ker se zaveda, da sta davčna preglednost in varna oskrba z energijo povezani, saj lahko korupcija in slabo upravljanje v državah dobaviteljicah energije okrepi lokalne zamere do energetskega sektorja in ogrozi energetske obrate, zaradi česar se zmanjša oskrba svetovnih trgov,
- R. ker lahko imata slabo upravljanje in pomanjkanje odgovornosti v zvezi z izkoriščanjem naravnih virov tudi resne okoljske posledice, pretirana sečnja pa lahko povzroči širjenje puščave, druge podnebne spremembe in okoljsko škodo ter prizadene ljudi, rastline in živali,
- S. ker prebivalstvo območij, kjer se izkoriščajo naravni viri, nima dovolj koristi od nastajajočih dobičkov, poleg tega pa jih pogosto prizadenejo resni okoljski vplivi takih dejavnosti, na primer onesnaženost zraka, vode in tal,
- T. ker naravni viri ne vključujejo le mineralnih virov, ampak tudi živali in rastline, čista voda in zrak, ki jih je treba varovati ali izboljšati,
- U. ker je treba izpostaviti okolju prijazne najboljše prakse v zvezi z upravljanjem naftnih virov in glavnih naravnih virov držav AKP,
- V. ker je pomembno, da se med javnimi uslužbenci spodbuja vrednote in vrline kot so nesebičnost, poštenost, odgovornost, preglednost in odkritost, da bi korupcija postala nesprejemljiva in nemogoča,
- W. ker je prizadevanje za poštenost in etične standarde predvsem način, da se prebivalstvu zagotovijo storitve, ki jih lahko upravičeno pričakuje od države v zvezi z izkoriščanjem naravnih virov,
- X. ker je treba povečati zmogljivost parlamentov in demokratičnih institucij držav v razvoju, da bodo lahko učinkovito izvajali pristojnost nadziranja izvršne in proračunske veje oblasti,
- Y. ker naravni viri v preteklosti niso bili vedno srečno naključje, ampak pre pogosto nesreča za prebivalce držav, v katerih primanjkuje demokratičnega nadzora, odgovornosti in pravne države ter kjer je boj za vire povzročil korupcijo in nasilne konflikte, zaradi katerih je pogosto trpelo lokalno prebivalstvo,
- Z. ker je vse večje povpraševanje po naravnih virih s strani hitro rastočih gospodarstev, kot je Kitajska, okrepi mednarodna prizadevanja za takšne vire in pogosto podaljšalo obstoj nedemokratičnih režimov, nasilne konflikte in kršitve človekovih pravic,
- AA. ker nekatere družbe ne upoštevajo dogovorjenih temeljnih delovnih standardov Mednarodne organizacije dela ter so odgovorne za smrtne nezgode in izkoriščanje dela otrok; ker te družbe razen tega povzročajo vse večje krčenje gozdov v Afriki in povečanje nezakonite afriške trgovine s slonovino, medtem ko se je za druge večkrat ugotovilo, da opravljajo nezakonit ribolov v afriškem morju,

1. poziva države AKP, da kakršne koli dohodke od izkoriščanja naravnih virov prednostno namenijo za osnovne potrebe prebivalstva, zlasti za zdravstvo, izobraževanje in ohranjanje naravnih virov, ter s tem prispevajo k uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja;
2. poziva države AKP in evropske države, da spoštujejo in v celoti izvajajo opredelitve in priporočila sporazuma iz Cotonouja v zvezi z dobrim upravljanjem (člen 9(3));
3. poziva države članice in Komisijo, da pri svojem prizadevanju za dobro upravljanje namenijo več pozornosti razvoju predelovalnega sektorja v državah AKP in ne zagotavljanju dostopa evropskih družb do naravnih virov v državah AKP;
4. poziva afriške države iz skupine AKP, da ratificirajo konvencijo Afriške unije o preprečevanju korupcije in boju proti njej; poziva karibske države, da ratificirajo medameriško konvencijo proti korupciji; poziva vse države AKP-EU, da ratificirajo konvencijo Združenih narodov proti korupciji in deklaracijo Združenih narodov proti korupciji pri mednarodnih trgovinskih transakcijah ter vzpostavijo posebne mehanizme za učinkovit nadzor in izvajanje določb iz odstavka 3;
5. poziva vlade držav članic Evropske unije in držav AKP, da sprejmejo in pomagajo izvajati načela iz zasebnih pobud za boljše upravljanje pri razpolaganju z dohodki od naravnih virov, kot so pobuda za preglednost v ekstraktivni industriji ter pobudi „Publish What You Pay“ in „Publish What You Earn“;
6. poziva Evropsko komisijo in vlade držav članic EU, da spodbudijo izboljšanje in celovito izvajanje pobude za preglednost v ekstraktivni industriji, zlasti z uvedbo obveznih določb o preglednosti, vzpostavitvijo učinkovitih mehanizmov nadzora in izvajanjem minimalnega merila št. 5 o dejavnem sodelovanju civilne družbe pri pobudi, ter zagotovijo finančni prispevek v skrbniški sklad pobude;
7. poziva države AKP, da zagotovijo, da se prihodki uporabljajo tudi za diverzifikacijo njihovih gospodarstev in razvoj gospodarskih dejavnosti na naprednejših stopnjah proizvodnega procesa ter da se ne omejijo le na izkoriščanje naravnih virov;
8. poziva Evropsko komisijo, da v države v razvoju, ki so dobaviteljice energije, pošlje misije za pomoč pri izvajanju pobude za preglednost v ekstraktivni industriji;
9. poziva vse države AKP, ki so se formalno pridružile navedeni pobudi, da nadaljujejo z izvajanjem minimalnih meril, zlasti merila št. 5, in civilni družbi omogočijo, da brez omejitev, strahu ali izpostavljenosti zastraševanju izvaja svojo nadzorno vlogo;
10. spodbuja vse države z bogatimi naravnimi viri, ki so podpisnice sporazuma iz Cotonouja in ki se še niso formalno pridružile pobudi, da to storijo, ter poziva države članice EU in vlade AKP, da izvajajo določbe iz člena 7 sporazuma iz Cotonouja o krepitvi zmogljivosti civilne družbe ter priporočila obeh forumov civilne družbe AKP iz leta 2002 in aprila 2006;
11. poziva vse države AKP in vlade EU, da spodbudijo vse vlagatelje, da se pridružijo pobudi za preglednost v ekstraktivni industriji ter spoštujejo vse pobude in konvencije, ki krepijo dobro upravljanje, preglednost in odgovornost v zvezi z izkoriščanjem naravnih virov;
12. poziva vse vlade AKP in EU, da tudi vlade držav v razvoju pozovejo k izpolnitvi obveznosti, kot so mednarodni temeljni delovni standardi, odprava dela otrok, obvladovanje širjenja orožja malega kalibra in lahkega strelnega orožja, zlasti na konfliktnih območjih, ter prepoved nezakonitega uvoza surovin in lesa;

13. poziva Evropsko komisijo in države članice EU, da svojo razvojno pomoč za države, ki so bogate z naravnimi viri, pogojujejo z napredkom na področju dobrega upravljanja, preglednosti in odgovornosti v zvezi z upravljanjem naravnih virov, tako da združijo in dejavno izvajajo pobude, kot so PWYP, PWYE in pobuda za preglednost v ekstraktivni industriji;
14. poziva vlade držav članic Evropske unije in Evropsko komisijo, da z ustreznimi računovodskimi standardi in določbami prava družb podprejo prizadevanja držav članic za večjo preglednost v ekstraktivni industriji, v skladu s podporo, ki jo je Evropski parlament marca 2004 namenil spremembi direktive o preglednosti in sporočilu Komisije z dne 12. oktobra 2005 o strategiji za Afriko;
15. poziva vse ustrezne strani, da izvajajo standarde za doseganje preglednosti in večje odgovornosti pri razpolaganju z javnimi izdatki in prihodki izvajalcev sistemov, vključno s:
 - proračunskim nadzorom s strani Parlamenta in njegovih organov,
 - ločeno revizijo proračuna in javnih izdatkov s strani neodvisnega Računskega sodišča,
 - preglednostjo državnih proračunov,
 - pregledom nad prihodki in izdatki vlad držav AKP,
 - odgovornostjo družb, za katere veljajo predpisi o razkritju informacij;
16. poziva vse udeležence, da zagotovijo, da vlade držav dobaviteljic energije, za katere so značilne velike težave z upravljanjem in korupcijo, nimajo koristi od dodatne pomoči, ugodnih trgovinskih pogojev ali drugih prednosti, dokler ne dokažejo dejanske in izmerljive zavezanosti k večji preglednosti, zlasti v zvezi z domačim proračunom;
17. poziva dvostranske in večstranske donatorje in agencije za kreditiranje izvoza, da razvijejo sklop pogojev, ki ne bodo le abstraktni, ampak bodo temeljili na fiduciarni odgovornosti vlad do državljanov, in partnerski sistem, v skladu s katerim bo nehumanitarna pomoč pogojena z vrsto posebnih skupno dogovorjenih meril, zlasti z javno preglednostjo prihodka od izkoriščanja naravnih virov v skladu z načeli, zapisanimi v vodniku Mednarodnega denarnega sklada o preglednosti prihodkov od naravnih virov;
18. poziva države AKP-EU, da zagotovijo, da za spodbujanje dobrega upravljanja, preglednosti in odgovornosti v zvezi z izkoriščanjem naravnih virov veljajo vzajemne obveznosti in skupno dogovorjena merila v političnem dialogu iz člena 8 sporazuma iz Cotonouja;
19. poziva vlade držav članic Evropske unije, da zagotovijo, da bi vse večja preglednost in demokratičen nadzor v zvezi z uporabo prihodkov v državah, ki dobavljajo energijo Evropski uniji, postali prednostni nalogi skupne evropske energetske strategije;
20. priporoča, da se vprašanja dobrega upravljanja, preglednosti in odgovornosti v zvezi z izkoriščanjem naravnih virov jasno izrazijo v prihodnji skupni strategiji EU in Afrike;
21. spodbuja izvajanje najboljših praks s področja upravljanja naftnih virov, kot jih opredeljuje vodnik Mednarodnega denarnega sklada o preglednosti prihodkov od naravnih virov;
22. poziva vlade in parlamente držav AKP in EU, da zagotovijo, da izkoriščanje naravnih virov ne bi povzročilo velikega ekološkega neravnotežja; v zvezi s tem z zaskrbljenostjo ugotavlja, da lahko pretirana sečnja dreves privede do širjenja puščave in drugih podnebnih sprememb, v zvezi s katerimi bi bilo treba sprejeti ukrepe, kot so odgovorno gozdarstvo in primerne dejavnosti pogozdovanja, ter poziva družbe, ki izkoriščajo naravne vire, da spoštujejo okoljske standarde;

23. poziva nacionalne in regionalne vlade, parlamente in institucije, da zagotovijo, da bo zakonito izkoriščanje naravnih virov del načrta za varstvo okolja, usmerjenega k ukrepom za zaščito zraka, vode in tal ter ohranjanje raznolikosti živalskih in rastlinskih vrst;
24. poziva vse vlade, da sprejmejo zakone, ki prepovedujejo uvoz nezakonito posekanega lesa; in da hkrati zagotovijo, da bodo postopki javnih naročil omejeni na les iz trajnostnih in zakonitih virov;
25. poziva države proizvajalke lesa, da zagotovijo trajnostno sečnjo domačega lesa ob spoštovanju pravic lokalnega prebivalstva in upoštevanju vpliva na okolje;
26. poziva EU, da izvede celovito in uradno raziskavo o gozdarstvu, okrepi lastništvo zemlje in pravice do dostopa lokalnih skupnosti ter zagotovi ustrezno sodelovanje javnosti;
27. odločno poziva vse države, ki sodelujejo v trgovini z diamanti, da v celoti pristopijo k sistemu potrtil iz procesa Kimberley za mednarodno trgovino s surovimi diamanti; poudarja pomen doseganja neodvisnega nadzora nad tem, ali sodelujoče države in diamantna industrija upoštevajo smernice za trgovino z diamanti; poleg tega meni, da je sodelujočim državam v procesu Kimberley treba omogočiti nadzor skladnosti diamantne industrije;
28. poziva članice Varnostnega sveta ZN, da sprejmejo opredelitev „spornih virov“ ter da upravljanje naravnih virov vključijo v mandat Komisije za izgradnjo miru;
29. spodbuja vzpostavitev in ustrezno uporabo informacijskih sistemov, kot je banka podatkov o rudnih bogastvih;
30. poudarja, da so družbe, ki izkoriščajo naravne vire, odgovorne za spodbujanje preglednega gospodarskega okolja, ki upošteva trajnostni razvoj, in da je v njihovem interesu, da delujejo na tak način; jih spodbuja, da v ta namen sprejmejo skupne pobude, kot je potrjevanje „čistih“ družb;
31. opozarja, da člena 96 in 97 sporazuma iz Cotonouja za hujše primere korupcije določata posvetovanje;
32. poziva države AKP, da začnejo nacionalno javno razpravo o uporabi prihodkov od naravnih virov in socialni pravičnosti;
33. poziva države AKP, ki so proizvajalke nafte, da spoštujejo, podpirajo in spodbujajo delovanje zagovornikov preglednosti in boja proti korupciji;
34. poudarja vlogo nacionalnih parlamentov držav AKP pri spodbujanju dobrega upravljanja ter priporoča, da se ta vloga prizna in uradno uveljavi v prihodnji skupni strategiji EU in Afrike;
35. poziva nacionalne in regionalne parlamente AKP in EU ter predstavnike civilne družbe, da sodelujejo pri vzpostavitvi sistema medsebojnega nadzora, vključno s kazenskimi postopki, ki bo omogočal, da se vlade in uprave same borijo proti korupciji;
36. poziva vlade, institucije in vse politične vodje, da del prihodka od odgovornega izkoriščanja naravnih virov dodelijo za povečanje dohodka javnih uslužbencev, policistov in uslužbencev iz pomembnih gospodarskih sektorjev, da bi postala korupcija manj privlačna možnost;
37. poziva vlade držav AKP in Evropsko komisijo, da prek dialoga, izmenjave informacij in krepitev zmogljivosti nacionalne in regionalne parlamente držav AKP podprejo pri opravljanju nalog proračunske veje oblasti;
38. poziva Komisijo, da pripravi sporočilo, v katerem bo opredelila strategijo Evropske unije za krepitev parlamentarne demokracije in pravne države v državah v razvoju;

39. spodbuja nacionalne parlamente držav AKP, da izvajajo pritisk na svoje vlade za preprečevanje notranje korupcije in boljše upravljanje z javnimi prihodki z vključitvijo protikorupcijske zakonodaje in neodvisnih mehanizmov nadzora za večjo preglednost ali boljši dostop do informacij o uporabi in dodeljevanju prihodkov od izkoriščanja naravnih virov;
40. poudarja, da je v državah AKP treba okrepiti tudi pravosodni sistem ter neodvisne sodne in vrhovne revizijske institucije;
41. poleg tega poziva parlamente držav AKP, da pripravijo poseben kodeks dobrega upravljanja za preprečevanje kakršnega koli tveganja notranje korupcije; meni, da lahko tudi javna objava prihodkov poslancev parlamenta prispeva k večji preglednosti;
42. poziva nacionalne in regionalne parlamente, da podprejo in spodbujajo delovanje predstavnikov civilne družbe pri boju proti slabemu upravljanju in korupciji, tako da jim omogočijo čim boljše delovne pogoje in največjo mogočo svobodo delovanja, ter zagotovijo zmogljivost, sredstva in potrebne vire;
43. poziva, da civilna družba in nacionalni parlamenti sodelujejo pri učinkovitem proračunskem nadzoru in javne izdatke spremljajo prek posebnih poročil (PETS), v katerih se „rezultati“ na osnovi meril, ki jih uporablja odbor za razvojno pomoč organizacije OECD, natančno primerjajo z „vložkom“;
44. meni, da je treba pripraviti specifične socialne kazalnike, s katerimi bi pridobili natančnejše podatke o kakovosti upravljanja, ki so jo dosegle podpisnice sporazuma iz Cotonouja, in poziva vključene organizacije civilne družbe, da zagotovijo preglednost pri upravljanju sredstev, ki jih prejmejo;
45. poziva vlade, institucije in vse politične vodje, da javnim uslužbencem zagotovijo posebno usposabljanje in jih obvestijo o pomenu odgovorne uporabe in okolju prijaznega izkoriščanja naravnih virov;
46. poudarja, da lahko boj proti korupciji učinkovito prispeva k spodbujanju varnejšega okolja za naložbe; poziva Evropsko unijo, da kot sopredsedujoča programu javnih izdatkov in finančne odgovornosti, ki predstavlja usklajen okvir za oceno fiduciarne tveganja v državah prejemnicah, vanj vključi specifične kazalnike javnih izdatkov in finančne odgovornosti za merjenje ravni korupcije;
47. poziva Komisijo, da pri spodbujanju dobrega upravljanja in začetku posvetovanja iz členov 96 in 97 sporazuma iz Cotonouja v zvezi z ustreznimi ukrepi proti skorumpiranim režimom, izhaja iz tako ugotovljenih ravni korupcije; vendar poudarja, da spodbujanje dobrega upravljanja ne bi smelo biti izgovor za enostransko določanje pogojev za pomoč;
48. opozarja na pomembno vlogo regionalnih pobud za zmanjšanje korupcije in dobro upravljanje, kot je afriški mehanizem za medsebojni pregled; poudarja, da morajo afriške države te pobude izvajati ter da jim morajo Komisija in države članice zagotoviti ustrezno tehnično in finančno pomoč;
49. poziva države članice Evropske unije, v katerih se nahajajo finančni centri, da sprejmejo vse potrebne pravne in upravne ukrepe za vračanje nezakonito pridobljenih sredstev v državo izvora;
50. naroči sopredsednikoma, da to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU, Evropski komisiji, Komisiji Afriške unije, vseafriškemu parlamentu, nacionalnim in regionalnim parlamentom ter svetovni organizaciji parlamentarcev proti korupciji (GOPAC).

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o zmanjšanju revščine med malimi kmeti v državah AKP, zlasti v sektorju sadjarstva, povrtninarstva in gojenja cvetja**

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- zbrana na zasedanju v Wiesbadnu (Nemčija), ki je potekalo od 25. do 28. junija 2007,
 - ob upoštevanju člena 17(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju ciljev sporazuma o partnerstvu AKP-EU, podpisanega v Cotonouju 23. junija 2000, na področju trgovine in boja proti revščini,
 - ob upoštevanju poročila ZN o varnosti preskrbe s hrano v državah v razvoju, ki ga je posebni poročevalc ZN predstavil Komisiji ZN za človekove pravice marca 2002 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju deklaracije iz Cape Towna v zvezi s prihodnjimi pogajanj med državami AKP in EU o novih trgovinskih sporazumih,
 - ob upoštevanju zaveze s Svetovnega vrha o hrani leta 1996 o zmanjšanju števila podhranjenih ljudi za polovico do leta 2015, ki se še zdaleč ni uresničila ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju deklaracije ZN v zvezi z razvojnimi cilji novega tisočletja in njihovega prizadevanja za odpravo revščine ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju zaporednih poročil o človekovem razvoju, ki so bila pripravljena v okviru razvojnega programa Združenih narodov,
 - ob upoštevanju vmesnega pregleda sporazumov o gospodarskem partnerstvu s strani regionalnih mrež organizacij kmetov v državah AKP, objavljenega 10. decembra 2006 ⁽⁵⁾, in pogajanj v zvezi s sporazumi o gospodarskem partnerstvu, ki potekajo;
- A. ker se je v skladu s poročilom konference Združenih narodov o trgovini in razvoju o najmanj razvitih državah iz leta 2006 število ljudi, ki živijo v skrajni revščini, v zadnjih tridesetih letih več kot podvojilo, in sicer se je s 138 milijonov v šestdesetih letih 20. stoletja povečalo na 334 milijonov leta 2000; če se bodo sedanji trendi nadaljevali, se bo število ljudi, ki živijo z manj kot 1 USD na dan, s 334 milijonov do leta 2010 povečalo na 471 milijonov,
- B. ker so lakota, nezadostna prehrana in onemogočen dostop milijonov ljudi do hrane med drugim posledica gospodarske, kmetijske in trgovinske politike vlad držav v razvoju in industrializiranih državah,
- C. ker je kmetijstvo za večino prebivalstva držav AKP najpomembnejši gospodarski sektor; ker je njihovo preživetje odvisno od kmetijske proizvodnje in s tem povezanih dejavnosti ter ker je v tem sektorju zaposlenih okrog 60 % aktivnega delovnega prebivalstva v vseh državah AKP; ker je 73 % podeželskega prebivalstva v Afriki samooskrbnih malih kmetov, za katere je varnost preskrbe s hrano prednostna naloga,

⁽¹⁾ Sprejeta 28. junija 2007 v Wiesbadnu (Nemčija).

⁽²⁾ Poročilo (E/CN.4/2002/58) Jeana Zieglerja, posebnega poročevalca ZN o pravici do hrane, za Komisijo ZN za človekove pravice.

⁽³⁾ Rimska deklaracija o svetovni varnosti preskrbe s hrano, ki je bila sprejeta na Svetovnem vrhu o hrani, ki je potekal od 13. do 17. novembra 1996 v Rimu, Italija.

⁽⁴⁾ Resolucija 55/2 Generalne skupščine ZN, sprejeta 18. septembra 2000, z naslovom „Deklaracija tisočletja Združenih narodov“.

⁽⁵⁾ Vmesni pregled sporazumov o gospodarskem partnerstvu, neodvisen prispevek regionalnih mrež kmetijskih organizacij, 10. december 2006.

- D. ker so biološka raznovrstnost, trajnostno kmetijstvo in varnost oskrbe s hrano v celoti odvisni od priznanja neodvisnosti oskrbe s hrano v državah AKP in političnega prostora, ki je potreben za zaščito občutljivih gospodarskih sektorjev držav AKP ter individualnih in kolektivnih pravic kmetov do skladiščenja, izmenjave, prodaje in izboljšanja semen, da se poveča proizvodnja hrane,
- E. ker večino kmetijske proizvodnje in izvoznih dejavnosti v državah AKP opravljajo majhne družinske kmetije, ki jih zelo prizadenejo nihanja cen,
- F. ker je večina kmetijskega izvoza AKP odvisna od enega ali dveh nepredelanih proizvodov, ki gospodarstvu prinašajo le malo dodane vrednosti, zaradi česar so njihova gospodarstva še toliko bolj ranljiva,
- G. ker je bila v zadnjih 15 letih rast izvoza tradicionalnih kmetijskih proizvodov, kot so kava, kakav, usnje in kože, na trgu EU nizka v primerjavi s presenetljivo (šestkratno) rastjo izvoza novih proizvodov, kot je cvetje, ter hitrim razvojem nišnih trgov pravične trgovine in ekoloških proizvodov, ki imajo velike možnosti,

Manjša domača podpora in cenejši uvoz

- H. ker je izvajanje programov strukturnega prilagajanja od osemdesetih let 20. stoletja povzročilo zmanjšanje vladne podpore za male kmete in proizvodnjo hrane ter prispevalo k zmanjšanju lokalnega kmetijstva,
- I. ker temeljite spremembe politike v kmetijskem sistemu držav AKP vključujejo ukinitve nadzora cen pri prihodkih in odhodkih kmetij, izrazito zmanjšanje uvoznih tarif, zmanjšanje vladne podpore za pospeševanje kmetijstva in veterinarske storitve, ukinitve paradržavnih organizacij za kmetijsko trženje in odpiranje domačih trgov za zunanjo konkurenco,
- J. ker lokalne kmete v državah AKP ogroža uvoz osnovnih proizvodov za domačo porabo, kot so žita, mleko, meso, zelenjava in predelani proizvodi,

Krivični pogoji menjave

- K. ker gospodarstvo s pridelki za trg, ki ga neizogibno usmerjajo geoklimatski pogoji in zemljišče, postavlja prebivalce držav AKP v zelo protisloven položaj, ko proizvajajo hrano za mednarodni trg, za lokalne potrebe pa uvažajo subvencionirana osnovna živila iz bogatih držav,
- L. ker se je prihodek od izvoza držav AKP v zadnjih desetletjih znižal kljub njihovi absolutni prednosti na področju tropskih proizvodov, nihanja cen osnovnih izdelkov pa so povzročila 60-odstotni padec cen tropskih proizvodov, kot so kava, kakav, palmovo olje in bombaž, kar ima uničujoče socialne in gospodarske posledice za prebivalstvo držav AKP,
- M. ker je sedanji postopek pogajanj glede sporazumov o gospodarskem partnerstvu neprimeren, zlasti v zvezi s kmetijskim sektorjem, zaradi ogromnih razlik v produktivnosti in konkurenčnosti med šestimi regijami AKP in EU,
- N. ker trgovinski odnosi med AKP in EU temeljijo na sporazumih iz Yaoundéja med nekdanjimi kolonialnimi silami in njihovimi nekdanjimi kolonijami, ki so želeli zaščititi dostop Evrope do določenih surovin, državam AKP pa zagotoviti zanesljivo možnost prodaje ter velike zasluge v stabilnem in predvidljivem okviru, zlasti v skladu z blagovnimi protokoli,

Vpliv podnebnih sprememb

- O. ker v skladu z drugim poročilom ZN o svetovnem razvoju vode iz leta 2006 75 % afriškega prebivalstva živi v sušnih ali polsušnih regijah, okoli 20 % pa na območjih z velikimi letnimi podnebnimi nihanjem,
- P. ker poročilo o presoji ekosistemov tisočletja ugotavlja, da se slabša stanje ali netrajnostno uporablja približno 60 % svetovnih ekosistemov, vključno s sladkovodnimi viri in ribjimi staleži, ker to najbolj prizadene najrevnejše prebivalce sveta, najbolj občutljiva področja pa so voda, kmetijstvo, zdravje ljudi, biološka raznovrstnost in dvigovanje gladine morja,
- Q. ker se pričakujejo pogostejše poplave in suše, ki povzročijo lakoto ter na vseh področjih ogrožajo socialno in gospodarsko blaginjo, zlasti v Afriki, dvig gladine morja pa ogroža obstoj nekaterih pacifiških otokov,
- R. ker bi lahko v skladu s četrtnim ocenjevalnim poročilom Mednarodnega foruma o podnebnih spremembah iz leta 2007 podnebne spremembe v naslednjih 50 letih ovirale uresničevanje razvojnih ciljev novega tisočletja, pri čemer bi se kmetijski pridelek v nekaterih afriških državah do leta 2020 lahko znižal do 50 %, zaloge pitne vode na nekaterih majhnih karibskih, afriških in pacifiških otokih pa postajajo nezadostne,

Vpliv virusa HIV/AIDSa

- S. ker je v skladu z ocenami Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo v 25 najbolj prizadetih afriških državah od leta 1985 zaradi virusa HIV/AIDSa umrlo 7 milijonov kmetijskih delavcev, za naslednji dve desetletji pa se napoveduje 16 milijonov novih smrtnih žrtev,
- T. ker se v desetih najbolj prizadetih afriških državah pričakuje zmanjšanje delovne sile za 10 do 26 %, kar resno ogroža javno zdravje ter družbeni in gospodarski razvoj v Afriki, kjer ima kmetijstvo osrednjo vlogo,
- U. ker virus HIV/AIDS najbolj prizadene produktivno delovno silo, zaradi česar prizadete regije izgubljajo proizvajalce hrane in kmete, ter ogrozi kmetijski sektor za naslednje generacije,
- V. ker so vprašanja malih kmetov in virusa HIV/AIDSa neločljivo povezana, ker je trajnostni sektor malih kmetij pomemben za zagotavljanje sredstev za plačilo protiretrovirusnih zdravil ter usklajene in hranljive prehrane, ki je potrebna za učinkovitost teh zdravil,
- W. ker je treba razviti primerne strategije (dostop do zemljišč, posojil in zdravil) in nova sredstva za obvladovanje posebnih potreb podeželskega prebivalstva, ki ga je prizadela ta pandemija, zlasti starejših, žensk in odraslih, ki jih je oslabil bolezen,

Kmetijstvo kot del državne razvojne politike ter sodelovanje med državami AKP in EU

- X. ker kljub dejstvu, da večina revnih ljudi v državah AKP živi na podeželju, niti nacionalne vlade niti politika razvojnega sodelovanja EU ne dajejo prednosti razvoju kmetijstva in podeželja,
- Y. ker so od 78 držav AKP le štiri kmetijstvo uvrstile med prednostna področja v okviru 9. evropskega razvojnega sklada,
- Z. ker se 30,7 % sredstev iz 9. evropskega razvojnega sklada dodeli programu strukturnega prilagajanja, 21, % prometu, le 7 % razvoju podeželja in 1,1 % sektorjem, bistveno povezanim s kmetijstvom,
- AA. ker kljub temu, da je večina proizvajalcev žensk, njihovo delo ni priznано in njihovim posebnim potrebam se namenja zelo malo pozornosti,
- AB. ker sta v 10. evropskem razvojnem skladu izbrana le dva osrednja sektorja na državo,

- AC. ker je dostop do posojil velika težava malih kmetov, ki ovira njihov razvoj,
- AD. ker bi morali mali kmeti na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost imeti prednost, ker običajno ne dobivajo kmetijske podpore, ker je načelo subvencioniranja in vlaganja na oddaljenih in ogroženih območjih dobro uveljavljeno načelo kohezijske politike EU,
- AE. ker EU zdaj razvija strategijo „Pomoč za trgovino“, ki bi lahko pripomogla k večji podpori za male kmete,
1. meni, da mora politika razvojnega sodelovanja držav AKP in EU temeljiti na priznavanju pravice držav AKP, da zaščitijo svoje kmetijstvo in tako malim kmetom zagotovijo dostojne dohodke ter povečajo lokalno proizvodnjo in zagotovijo varnost preskrbe s hrano, pri tem pa omogočajo selektivno odpiranje trgov, kot se je zgodilo v Evropi;
 2. verjame, da je v boju proti revščini in negotovosti preskrbe s hrano treba obravnavati strukturne vzroke za revščino v državah v razvoju, ter v skladu s tem poziva k sprejetju ukrepov za spodbujanje dostopa do zemljišč, virov vode in biološke raznovrstnosti ter za spodbujanje politike za lokalno podporo trajnostnim majhnim kmetijskim gospodarstvom;
 3. podpira deklaracijo iz Maputa ⁽¹⁾, ki so jo sprejeli voditelji afriških držav, ter priznava osrednjo vlogo kmetijstva v boju proti revščini in potrebo po 10-odstotnem povečanju proračunske podpore v tem sektorju;
 4. verjame, da je treba organizacije kmetov priznati kot pomembne udeležence pri spodbujanju podeželskih in kmetijskih sektorjev ter jih vključiti v nevladno skupino, s katero se redno posvetuje Evropska skupnost; še zlasti meni, da je treba interese samooskrbnih malih kmetov ustrezno zastopati;

Preusmeritev sredstev evropskega razvojnega sklada

5. poziva EU in države AKP, da preusmerijo svojo politiko in kmetijstvo postavijo v središče načrtovanja evropskega razvojnega sklada in tako upoštevajo dejstvo, da večina revnih ljudi v državah AKP živi na podeželju;
6. poziva EU, da podpre strukturno preoblikovanje proizvodnje v revnih državah, in sicer preusmeritev od gospodarstva, ki je usmerjeno v izvoz, k znotrajregijski strategiji trajnostnega razvoja, ki upošteva dejanske potrebe prebivalcev in si prizadeva za zmanjšanje odvisnosti od industrializiranih držav ter oblikovati domače in regionalne trge;
7. ponovno poudarja, da je treba zagotoviti dovolj sredstev, da se omogoči izpolnjevanje pravil o označevanju in pakiranju ter zahtev javnega zdravstva za proizvode malih kmetov, ki se izvažajo na regionalne trge in trge EU, ter da se kmetom zagotovi ustrezno usposabljanje;
8. ponovno poudarja pomen tega, da so malim kmetom, zlasti ženskam, na voljo ustrezna sredstva za vlaganje v izboljšanje postopkov lokalne proizvodnje;
9. priporoča, da se organizacijam, ki delajo za podeželske skupnosti, in proizvajalcem da na voljo več sredstev, tako da se zagotovijo sredstva iz evropskega razvojnega sklada v skladu s sporazumom iz Cotonouja med državami AKP in EU;
10. poziva evropski razvojni sklad, da pomaga pri prehodu na ekološko kmetovanje, kjer je to mogoče, in na proizvodnjo proizvodov pravične trgovine, kjer je to ustrezno, da se spodbuja dolgoročna trajnostna proizvodnja in poveča dohodek kmetov na proizveden kilogram;

⁽¹⁾ Deklaracija iz Maputa „Za skupno oblikovanje prihodnosti“, 4. vrh voditeljev držav in vlad AKP, Maputo, Mozambik, 23. in 24. junija 2004 (AKP/28/010/04 konč.).

11. poziva evropski razvojni sklad, da omogoči uporabo sodobnih tehnologij za razsoljevanje morske vode in izboljšanje kakovosti vode na vseh območjih, kjer primanjkuje vode;
12. poziva evropski razvojni sklad, da pomaga pri zmanjševanju rabe kapitalsko intenzivnih pesticidov in sintetičnih gnojil ter jih nadomesti z bolj trajnostnimi viri hranil in fitofarmaceutskimi sredstvi, ki so prilagojeni lokalnim potrebam;
13. poziva k temu, da se samooskrbne male kmete prednostno uvrsti v strategijo razvojnih politik držav AKP in EU, če predstavljajo visok delež kmetov iz držav AKP in so posebno ranljivi;

Krivični pogoji menjave

14. meni, da so nekateri sporazumi o prosti trgovini med neenakopravnimi partnerji zaostri revščino in negativno vplivajo na varnost preskrbe s hrano ter povzročajo poslabšanje razmer v nekaterih državah AKP, ki uvažajo hrano; poziva EU in države članice, da to upoštevajo pri dodeljevanju sredstev v skladu s povečanjem uradne razvojne pomoči glede na zahteve v zvezi s prilagoditvijo menjave;
15. ugotavlja, da paket ukrepov za prosto trgovino, ki so ga oblikovali donatorji, vključuje občutno znižanje uvoznih tarif in prispeva k večjemu uvozu hrane v več afriških državah: uvoz riža v Burkini Faso, ki se je z 99 000 ton leta 1996 zvišal na 137 808 ton leta 2000, in lokalna proizvodnja oluščenega riža, ki se je z 11 700 ton leta 1997 zmanjšala na 300 ton leta 2001, skupaj z uvozom riža v Kamerunu, ki pokriva 87 % potreb prebivalcev na račun lokalnih proizvajalcev;

Sporazumi o gospodarskem partnerstvu in regionalno povezovanje, ki ga spodbujajo države AKP

16. poziva države AKP, da dosežejo stabilno, delujočo, trajnostno in dopolnjujočo regionalno povezovanje, preden začnejo upoštevati sporazum o prosti trgovini z EU in/ali drugimi državami, ter meni, da mora biti regionalno povezovanje, ki ga spodbujajo države AKP, pogoj za sklenitev sporazumov o gospodarskem partnerstvu, ki so usmerjeni k razvoju;
17. z začudenjem ugotavlja, da regionalne sestave za vodenje pogajanj glede sporazumov o gospodarskem partnerstvu ne ustrezajo vedno obstoječim regionalnim strukturam, znotraj katerih zdaj delujejo države AKP;
18. poziva strani, ki so vključene v pogajanja glede sporazuma o gospodarskem partnerstvu, da zagotovijo, da se obveznost varovanja koristi, ki temeljijo na jamstvih, vključenih v obstoječo trgovinsko ureditev, potrdi in upošteva, da se položaj države AKP v prihodnjih sporazumih o gospodarskem partnerstvu ne bi poslabšal;
19. meni, da lahko tekoča pogajanja o prosti trgovini na podlagi sporazuma o gospodarskem partnerstvu, resno ogrozijo lokalno proizvodnjo v državah AKP, če povzročijo konkurenco med dvema kmetijskima sistemoma, ki se zelo razlikujeta glede pogojev proizvodnje, politike in subvencioniranja s strani EU, ter poziva EU, da upošteva mnenja lokalnih vlad;
20. poudarja, da pravična trgovina med severom in jugom vključuje plačevanje pravične cene za sredstva in kmetijske proizvode držav v razvoju, to je cene, ki izraža notranje in zunanje stroške, pri čemer se upoštevajo minimalna merila za delovne pogoje, plače delavcev in varstvo okolja; poziva EU in države AKP, da okrepijo svojo podporo za pravično trgovino v skladu z obveznostmi iz člena 23(g) sporazuma iz Cotonouja;
21. poudarja potrebo, da se podpre postopke javnega in regionalnega razvoja v državah AKP; poziva, da se okrepijo lokalne strukture in regionalna omrežja za kmetijsko proizvodnjo in distribucijo;
22. odločno zahteva, da se razvijejo in uporabljajo splošno dostopni finančni instrumenti za finančno šibke proizvajalce; poudarja pomen malih in srednje velikih programov posojil, namenjenih za spodbujanje razvoja podeželja in podpiranje lokalnih proizvajalcev, lokalnih zadrug in ustanavljanja podjetij, zlasti s strani žensk;

Podnebne spremembe

23. opozarja na uničujoč vpliv podnebnih sprememb na ranljive države, saj se je obseg nujne pomoči v hrani, ki jo je vsako leto treba zagotoviti v Afriki, od sredine osemdesetih let 20. stoletja potrojil in samo v letu 2006 se je več kot 25 milijonov Afričanov soočilo s krizami zaradi pomanjkanja hrane;
24. ugotavlja, da je študija, ki jo je leta 2005 izvedla Svetovna zdravstvena organizacija, pokazala, da so globalne podnebne spremembe vplivale na večjo razširjenost malarije, podhranjenosti in diareje, ter predvideva, da se bodo bolezni in druge nevarnosti za ljudi v Afriki hitreje razširjale, ker ni ustrezne opreme za obvladovanje teh bolezni;
25. poziva države AKP in EU, da podnebne spremembe postavijo v središče strateške razvojne politike in obravnavajo grožnjo, ki jo globalno segrevanje povzroča za proizvodnjo hrane, za katero je v poročilu ZN predvideno, da se bo do leta 2080 zmanjšala za 5 %, pri čemer se lahko izgubi tudi od 25 do 40 % naravnih habitatov v Afriki in se uniči 30 % obalne infrastrukture;
26. poziva EU, da izpolni zastavljeni cilj in zagotovi, da se temperatura ne poveča za več kot dve stopinji, pri čemer morajo industrializirane države zagotoviti potrebna sredstva za vlaganje;
27. zahteva, da se opravi presoja vpliva na okolje, ki ga imajo sporazumi o liberalizaciji trgovine, da se določi ekološke stroške in njihov vpliv na varnost preskrbe s hrano, energetske vire in globalno segrevanje;

Boj proti virusu HIV/AIDS

28. izraža globoko zaskrbljenost zaradi mogočega škodljivega vpliva virusa HIV/AIDS na trajnostni razvoj držav AKP in zlasti vpliva na samooskrbo in komercialne kmetijske dejavnosti zaradi izginjanja delovne sile na podeželju ter izgube oseb z znanjem na področju kmetijstva ter kvalificiranih delavcev, kar vpliva na zmanjšanje produktivnosti in zaposlitvenih možnosti ter negotovost preskrbe s hrano;
29. meni, da mora biti boj proti virusu HIV/AIDS v središču razvojne politike vlad držav AKP in EU, da se tako odpravijo uničujoče posledice virusa HIV/AIDS, ki vplivajo na varnost preskrbe s hrano in na družbeno gospodarski razvoj, ter da se ukrepi za boj proti virusu HIV/AIDS ustrezno povežejo s kmetijskimi programi in programi za razvoj podeželja;
30. meni, da visoki stroški zdravil za boj proti virusu HIV/AIDS in nekaterim drugim ozdravljivim boleznim resno ogrožajo kmetijsko proizvodnjo in razvoj podeželja v državah AKP;

Podpiranje kmetijstva in krepitev zaupanja prebivalcev v prihodnost

31. poudarja, da politika strukturnega prilagajanja, ki jo izvajajo mednarodne finančne ustanove in jo od leta 1980 podpira Evropska unija, ter ki temelji le na gospodarski deflaciji, doseženi z ukrepi monetarne politike, uveljavljanjem načel tržnega gospodarstva in z manjšim poseganjem države v gospodarstvo, nima enakih ciljev kot naloge za zmanjševanje revščine;
32. poziva, da se odpravijo vse izvozne subvencije EU, ker resno škodujejo lokalni proizvodnji hrane;
33. v zvezi s tem pozdravlja odločitev, ki jo je EU sprejela na konferenci Svetovne trgovinske organizacije (STO) v Hongkongu leta 2005, in sicer da se do leta 2013 odpravijo izvozne subvencije za kmetijstvo, ter zahteva, da se pospeši izvajanje sprejetih odločitev;
34. poziva, da se države članice EU in Evropska komisija zavežejo, da bodo obravnavale strukturne razloge za obsežne migracije, tako da spremenijo sedanje politike in umaknejo proizvode EU s trgov držav v razvoju ter afriškim državam omogočijo zaščito in izboljšanje svojih gospodarstev, zagotovijo dostojna plačila svojim prebivalcem in tako zagotavljajo priložnosti za boljšo prihodnost;
35. naroči soproedsednikoma, da to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU in Evropski komisiji.

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o migraciji kvalificiranih delavcev in njenem vplivu na nacionalni razvoj**

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU,

- zbrana na zasedanju v Wiesbadnu (Nemčija), ki je potekalo od 25. do 28. junija 2007,
- ob upoštevanju členov 177, 178, 179, 180, 181 in 181a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega 23. junija 2000 v Cotonouju („sporazum iz Cotonouja“) ⁽²⁾ in spremenjenega v Luxembourgju 25. junija 2005 ⁽³⁾, ter zlasti člena 13 sporazuma o migraciji,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter Odboru regij z naslovom „Migracija in razvoj: nekaj konkretnih smernic“ ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom „Strategija EU za ukrepe v zvezi s krizo na področju človeških virov v zdravstvenem sektorju v državah v razvoju“ ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu z naslovom „Prispevek k stališču EU za dialog Združenih narodov na visoki ravni o mednarodni migraciji in razvoju“ ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom: „Globalni pristop k vprašanju migracij leto pozneje: za celovito evropsko migracijsko politiko“ ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju načrta politike zakonitega priseljevanja, ki ga je sestavila Evropska komisija ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju vrha voditeljev držav in vlad Afriške unije 23. in 24. januarja 2006 v Kartumu, ki je ponovno potrdil obseg in vpliv migracije na razvoj,
- ob upoštevanju poročila, ki je bilo sprejeto marca 2006 na plenarnem zasedanju srečanja strokovnjakov iz Evropske unije, Latinske Amerike in Karibov o migraciji,
- ob upoštevanju bruseljske deklaracije ter akcijskega načrta o azilu, migraciji in mobilnosti, ki sta bila sprejeta na prvem srečanju ministrov držav AKP za azil, migracijo in mobilnost 13. aprila 2006 v Bruslju,
- ob upoštevanju skupne izjave Afrike in EU o migraciji in razvoju, sprejete na ministrski konferenci EU-Afrika, ki je potekala 22. in 23. novembra v Tripoliju,
- ob upoštevanju rezultatov ministrske konference EU-Afrika o migraciji in razvoju, ki je potekala 10. in 11. julija 2006 v Rabatu,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine Združenih narodov o mednarodni migraciji in razvoju ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju sklepov z zasedanja Evropskega sveta decembra 2005, marca 2006 in decembra 2006,

⁽¹⁾ Sprejeta 28. junija 2007 v Wiesbadnu (Nemčija).

⁽²⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

⁽³⁾ UL L 287, 28.10.2005, str. 4.

⁽⁴⁾ KOM(2005)0390.

⁽⁵⁾ KOM(2005)0642.

⁽⁶⁾ KOM(2006)0409.

⁽⁷⁾ KOM(2006)0735.

⁽⁸⁾ KOM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- ob upoštevanju rezultatov dialoga Generalne skupščine Združenih narodov na visoki ravni o mednarodni migraciji in razvoju, ki je potekal 14. in 15. septembra 2006 v New Yorku,
 - ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja Združenih narodov z naslovom „Mednarodna migracija in razvoj“ ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju poročila Svetovne komisije za mednarodno migracijo iz oktobra 2005 z naslovom „Migracija v povezanem svetu: nove smernice za ukrepanje“ ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju poročila Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) iz junija 2006 z naslovom „Vplivi migracije na države izvora: kaj vemo“,
 - ob upoštevanju poročila organizacije OECD iz leta 2002 z naslovom „Mednarodna mobilnost visoko kvalificiranih delavcev“,
 - ob upoštevanju poročila Svetovne banke z naslovom „Svetovne gospodarske možnosti 2006: gospodarske posledice nakazil in migracija“ ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju poročila o človekovem razvoju iz leta 2001, ki ga je pripravil razvojni program Združenih narodov (UNDP),
 - ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2006 o migraciji in razvoju ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju člena 17(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za socialne zadeve in okolje (AKP-EU/100.012/07/konč.),
- A. ker je pravica posameznikov, da se preselijo v tujino, neodtujljiva človekova pravica,
- B. ker je mednarodna migracija, ki so jo oblikovalci politike nedavno obravnavali na globalni, evropski in evroafriški ravni ter na nacionalnih ravneh evropskih držav in držav AKP postala prednostno vprašanje na mednarodnem prizorišču ter ker se vse širše priznava dejstvo, da sta migracija in razvoj tesno povezana na svetovni ravni in vplivata drug na drugega,
- C. ker so si politični krogi vse bolj enotni, da lahko ima boljše upravljanje migracije zelo pomembne koristi, ki so morda pomembnejše od odpravljanja svetovnih trgovinskih ovir,
- D. ker Evropska unija na ravni Skupnosti in na ravni držav članic še ni sprejela celostne migracijske politike, ker migracijsko, razvojno, trgovinsko in varnostno politiko vodijo različni neusklajeni oddelki,
- E. ker ni mednarodnega soglasja o dejanskem vplivu migracije (visoko) kvalificiranih delavcev na države izvora in razprava o begu možganov še vedno povzroča veliko zmedo in frustracije zlasti zaradi pomanjkanja zanesljivih statističnih podatkov in študij presoje vpliva za oblikovanje morebitnih priporočil politike v zvezi z obravnavanjem pojava „bega možganov“,
- F. ker vprašanje bega možganov ni bilo ustrezno obravnavano v okviru dialoga EU-AKP,
- G. ker se je v večini držav AKP več kot 10 % terciarno izobraženega odraslega prebivalstva izselilo v Evropsko unijo, Severno Ameriko in druge razvite države ter ker je podsaharska Afrika regija, ki jo je migracija kvalificiranih delavcev najbolj prizadela, pri čemer je skoraj za celotno regijo značilna stopnja terciarno izobraženega prebivalstva, ki živi v državah članicah OECD, nad 20 % ⁽⁵⁾, nekatere manjše države pa so dosegle kritično stopnjo 80 % ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ www.gcim.org.

⁽³⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ OECD: „Vpliv migracije na države izvora: kaj vemo“ (2006).

⁽⁶⁾ Poročilo generalnega sekretarja Združenih narodov z naslovom „Mednarodna migracija in razvoj“ (A/60/871).

- H. ker visoko kvalificirani migranti v Evropo prihajajo zlasti iz Afrike (13,5 % visoko kvalificiranih rezidentov EU, rojenih v državah, ki niso članice OECD) ⁽¹⁾, čeprav sta glavni središči migracije Azija in Latinska Amerika,
- I. ker so statistični podatki o migracijskih tokovih iz Afrike pogosto nepopolni in zastareli, zaradi česar so oblikovalci politike pri sprejemanju odločitev prikrajšani za pomembno orodje,
- J. ker razvojni program Združenih narodov navaja, da beg možganov v državah v razvoju povzroča izgubo več milijard dolarjev ⁽²⁾, in sicer ob upoštevanju pomena znanja, ki je glavni dejavnik rasti v globaliziranem svetu,
- K. ker lahko beg možganov v podsaharski Afriki povzroči pomanjkanje delovne sile v pomembnih sektorjih, kot sta zdravstvo in izobraževanje, kar lahko uničujoče vpliva na zagotavljanje in kakovost takšnih ključnih storitev,
- L. ker odhod kvalificiranega migranta pomeni za državo izvora izgubo davčnega prihodka, in sicer v najslabšem primeru izgubo naložb v predhodno izobraževanje in usposabljanje izkušenih strokovnjakov ter izgubo izkušenj in znanja, ki bi prispevali k razvoju, v najboljšem primeru pa nobenega neposrednega donosa,
- M. ker beg možganov upočasnjuje inovacijski proces v državah izvora, kar še dodatno ogroža možnost za gospodarsko rast,
- N. ker lahko ima beg možganov socialne vplive na sestavo družine, enakost spolov, izobraževanje otrok in zdravje,
- O. ker migracija vpliva na razvoj, zdravje in izobraževanje otrok migrantov pozitivno (nakazila lahko odpravijo delo otrok, gospodinjstva pa lahko za izobraževanje in zdravje namenijo več denarja) ali negativno (razpad družine in stres ter manjši nadzor staršev se lahko kažejo v manjši prisotnosti otrok v šolah in slabših rezultatih),
- P. ker je veliko evropskih držav sprejelo zakonodajo za olajšanje prihoda kvalificiranih delavcev, zlasti s sprejetjem selektivne politike sprejema migrantov pod izrazom „izbrana migracija“, da bi lahko tekmovali s Severno Ameriko pri privabljanju najsposobnejših ljudi iz držav v razvoju, kar je okrepilo odhajanje sposobnih ljudi iz več južnih držav, najbolj prizadete pa so države podsaharske Afrike,
- Q. ker bi uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja lahko ogrozila obsežna migracija profesorjev, zdravnikov in medicinskih sester iz držav članic AKP v države članice OECD in bi bilo oteženo zaradi pomanjkanja mednarodnih regulativnih okvirov, oblikovanih za zagotovitev uresničevanja ciljev, čeprav so se Evropska unija in države AKP zavezale, da si bodo prizadevale za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja, vključno s ciljem doseganja splošnega osnovnošolskega izobraževanja (cilj št. 2), zmanjšanja smrtnosti otrok (cilj št. 4), izboljšanja zdravja mater (cilj št. 5) ter boja proti virusu HIV/aidsu, malariji in drugim boleznim (cilj št. 6),
- R. ker migracijo kvalificiranih delavcev iz držav v razvoju v Evropo spodbujajo gospodarski dejavniki (revščina, nerazvitost, nizke plače, slab izobraževalni sistem, starajoče se prebivalstvo in vse manjše število prebivalcev v državah članicah OECD, kar povzroča pomanjkanje delovne sile), politični dejavniki (nasilje, spori, politično zatiranje, zlasti intelektualcev, ki se srečujejo tudi z izgnanstvom) ter zlasti v afriških državah geografska bližina, skupni jezik in kolonijske ali zgodovinske povezave,
- S. ker potrebe po delovni sili v evropskih državah vplivajo negativno, in sicer povzročajo beg kvalificirane delovne sile iz držav AKP ter s tem prispevajo k slabši kakovosti življenja in slabšim javnim socialnim storitvam v državah AKP,

⁽¹⁾ OECD „Vpliv migracije na države izvora: kaj vemo“ (2006).

⁽²⁾ Program Združenih narodov za razvoj z naslovom „Poročilo o človekovem razvoju iz leta 2001“.

- T. ker se vprašanje nezakonite ali prisilne migracije obravnava v smislu varnostnih vidikov namesto v širšem smislu razvoja ob upoštevanju težave zaradi migracije v razvojnih strategijah,
- U. ker lahko ima migracija kvalificiranih delavcev pozitivne posledice za posameznega migranta, kot so boljše finančne možnosti in višje plače za njeno ali njegovo družino v državi izvora, ter tudi za samo državo izvora, zlasti s pošiljanjem nakazil,
- V. ker je pomembno opozoriti na pozitiven prispevek, ki ga lahko ima migracija pri spodbujanju boljšega razumevanja med civilizacijami in kulturami ter pri preseganju postkolonialnih in ozemeljskih delitev z vzpostavljanjem odnosov med državami in državljani,
- W. ker lahko težavno vključevanje migrantov v države sprejemnice, ponovno vključevanje v svoje države izvora, diskriminacija in „tratenje možganov“ (ko je migrant zaposlen na delovnem mestu, ki ne ustreza njegovi/njeni izobrazbi) ovirajo napredovanje v poklicni karieri migranta,
- X. ker pošiljanje nakazil, ki so drugi največji vir zunanjega financiranja za države v razvoju, pozitivno vpliva na države izvora (zlasti na povečanje dohodka družin migrantov ter povečanje porabe in naložb, hkrati pa prispeva h gospodarski rasti) ter ima proticiklični učinek v primeru gospodarskih kriz, vojn in naravnih nesreč, medtem pa lahko stroški prenosa dosežejo 20 % skupnega zneska,
- Y. ker so strokovnjaki in strokovni delavci izrazili dvom o učinkovitosti prostovoljnih kodeksov ravnanja za etično zaposlovanje (ki se v nekaterih primerih ne skladajo ustrezno z določbami, ki jih je določila Mednarodna organizacija dela (ILO)), zlasti če so omejeni na javni sektor,
- Z. ker krožna migracija (ki omogoča povratna potovanja med državo izvora in državo gostiteljico) pospešuje dejansko mednarodno mobilnost, omogoča razvoj mednarodne ozaveščenosti in ponuja pomembne možnosti za razvoj držav gostiteljic in držav izvora, zato jo je treba spodbujati in pospeševati,
- AA. ker ima vračanje migrantov, ko temelji na prostovoljnem vračanju migrantov v njihove države izvora, zlasti če ima na voljo ustrezno podporo, boljše možnosti pri reševanju težave bega možganov in spodbujanju razvoja,
- AB. ker se migranti, ki se vračajo, izjemno težko ponovno vključijo v svojo državo izvora in so tudi bolj izpostavljeni brezposelnosti v državah izvora kot ljudje, ki se niso izselili,
- AC. ker je dokazano, da lahko ima združevanje skupin migrantov, kot so diaspore, v nacionalnih ali nadnacionalnih združenjih migrantov ter usmerjanje njihovih dejavnosti k razvoju, tj. pojav, imenovan „skupni razvoj“, zelo pozitivne posledice za države sprejemnice in države izvora,
- AD. ker bo staranje evropskega prebivalstva povzročilo še večji pritisk na trg dela kvalificirane delovne sile ter s tem povečalo že očitne težave, zato bo v EU in državah AKP potrebno odgovornejše in boljše upravljanje migracije kvalificirane delovne sile,
- AE. ker enake rešitve niso ustrezne za vse; ker bo zato potrebna boljša raziskava nacionalnih trgov dela AKP, da odpravi pomanjkanje informacijah ter se ustrezneje obravnavajo pomanjkljivosti migracije kvalificirane delovne sile,
1. poziva države članice EU in države AKP, da do leta 2015 povečajo svoje prizadevanje za izpolnjevanje obveznosti v zvezi z uresničevanjem razvojnih ciljev tisočletja in zlasti znatno zmanjšajo hudo revščino;
 2. poudarja dejstvo, da so morebitne koristi dobro upravljane mednarodne migracije lahko večje od koristi vse bolj proste mednarodne trgovine;

3. poudarja, da ima slaba in neskladna migracijska politika velike posledice v smislu trpljenja posameznikov in stalnega zaostajanja v razvoju;
4. poziva EU in države AKP, da se na izzive migracije, vključno z begom možganov, odzovejo v duhu pravega partnerstva za razvoj, in sicer na podlagi sporazuma iz Cotonouja in zlasti člena 13 tega sporazuma, ter oblikujejo posebno migracijsko politiko in sistem za države v razvoju, v katerih je migracija kvalificiranih delavcev velika, zlasti v državah podsaharske Afrike, da se zmanjšajo škodljivi gospodarski in socialni vplivi migracije kvalificiranih delavcev;
5. je zaskrbljena zaradi sedanje migracijske politike Evropske komisije in držav članic EU, ki dajejo prednost varnostnim vprašanjem pred razvojnimi;
6. je zaskrbljena zaradi mogočega sprejetja diskriminatornih postopkov glede različnih kategorij migrantov s strani EU ter poziva Evropsko komisijo, da to prepreči zato poziva Komisijo, da ugodne delovne in življenjske pogoje za visokokvalificirane migrante, ki so predlagani v Načrtu politike zakonitega priseljevanja ⁽¹⁾ in bodo kmalu izraženi v ustrezni direktivi, razširi na vse kategorije migrantov, kot na primer delovno dovoljenje EU (zeleno karto EU), ki ga izda ena država članica, velja pa v celotni EU;
7. poudarja, da mora biti razvojna pomoč EU namenjena odpravljanju revščine in s tem obvladovanju temeljnih vzrokov migracije;
8. poudarja potrebo po celostni migracijski politiki na mednarodni, regionalni (vključno z ravni EU in držav AKP) in nacionalni ravni, kar je mogoče zagotoviti z vključevanjem migracijskih vprašanj v strategije za zmanjšanje revščine ter z usklajevanjem politik, ki lahko vplivajo na migracijo, kot so kmetijstvo, ribištvo, trgovina, razvoj, varnost, pravosodje, notranje in zunanje zadeve;
9. poziva Evropsko komisijo, države članice EU in države AKP, da skupaj obravnavajo migracijo in razvojno politiko ter raziščejo sinergijo med njima, da se bo enako izboljšala učinkovitost obeh;
10. poziva države članice EU, mednarodne medvladne institucije in druge pomembne institucije, da oblikujejo in izvedejo preprečevalne ukrepe in strategije za odpravljanje rasne diskriminacije, ksenofobije, etnocentrizma ter s tem povezane nestrpnosti do migrantov iz držav AKP;
11. meni, da zahteva skupna migracijska politika na ravni EU razširitev področja uporabe postopka soodločanja v Parlamentu in kvalificirane večine v Svetu ter poziva Svet, da ustrezno ukrepa;

Kodeks ravnanja

12. pozdravlja sklepe z zasedanja Evropskega sveta aprila 2006, katerih cilj je obravnava pomanjkanja delovne sile v zdravstvenem sektorju držav v razvoju;
13. poziva Evropsko komisijo in države članice EU, da oblikujejo in izvajajo, kot je navedeno v sklepih z zasedanja aprila 2006, kodeks ravnanja EU za etično zaposlovanje zdravstvenih delavcev, ki je v skladu z določbami Mednarodne organizacije dela, ter se zahvaljuje državam članicam EU, ki so to že storile, kot je Velika Britanija;
14. predlaga, da se področje uporabe kodeksa ravnanja EU razširi na druga pomembna področja, kot je izobraževanje, in da izboljšani kodeks temelji na cilju, da javni in zasebni delodajalci sprejmejo etični pristop ali celo, da ne najemajo kvalificiranih migrantov s katerega koli področja, na katerem v njihovi državi izvora zelo primanjkuje delovne sile;

⁽¹⁾ KOM(2005)0669.

15. podpira dvostranske in večstranske sporazume med državami izvora in državami sprejemnicami za:
 - (i) krepitev prispevka k razvoju,
 - (ii) razvoj človeške in institucionalne zmogljivosti za povečevanje koristi zaradi migracije,
 - (iii) zagotovitev boljših socialnih in gospodarskih pogojev v državah izvora za zmanjšanje dejavnikov, ki ljudi prisilijo, da zapustijo svoje domove zaradi iskanja možnosti za izboljšanje svojega položaja in
 - (iv) spodbujanje podpore in širjenja ozaveščenosti;
16. poudarja, da je prostovoljni kodeks ravnanja za etično zaposlovanje, zlasti če je omejen na javni sektor, dober ukrep, vendar nikakor ni dovolj za odpravo posledic množične migracije kvalificiranih delavcev; v državah izvora in državah sprejemnicah so potrebni spodbujevalni ukrepi;

Vlaganje v izobraževanje

17. poziva Evropsko unijo in države AKP, da znatno povečajo naložbe v usposabljanje in izobraževanje v državah v razvoju, in sicer v sektorjih, v katerih primanjkuje delovne sile, zlasti v zdravstvenem in izobraževalnem sektorju;
18. poziva Evropsko unijo in države AKP, da ustanovijo nacionalne in regionalne centre odličnosti, zlasti v obliki univerz in raziskovalnih inštitutov na področju zdravstva in izobraževanja; nadalje poziva EU in države AKP, da s sredstvi iz evropskega razvojnega sklada te multidisciplinarnе centre odličnosti ustanovijo, kadar je to primerno, v vseh sektorjih, ki so nujni za gospodarsko rast in trajnostni razvoj;
19. meni, da morajo države članice EU in države v razvoju sprejeti pobude za obnovo proaktivnih sposobnosti z vlaganjem znatnih finančnih sredstev v izobraževanje; ponovno poudarja pomen podpore cilju „20/20“: 20 % javne pomoči s severa in 20 % pomoči iz nacionalnih proračunov z juga za osnovne socialne storitve (zdravstvo in izobraževanje);
20. poziva države v razvoju, da dobiček od velikega povpraševanja po nafti vložijo v dolgoročne strategije ter programe izobraževanja in usposabljanja ter te prihodke uporabijo pregledno;
21. poziva države AKP, da razvijejo možne vire ekonomskega premoženja, ki ga imajo, ter posebno pozornost namenijo razvijanju človeških virov in ustvarjanju novih delovnih mest v vseh pomembnih sektorjih, da spodbujajo kvalificirane delavce, da ostanejo v svojih državah izvora ali se tja vrnejo;
22. poziva Evropsko komisijo, da sodeluje s sekretariatom AKP za opredelitev pobude gospodarske podpore na podlagi sporazuma iz Cotonouja, ki bi državam izvora omogočil izboljšanje gospodarskega položaja in znižal stopnjo nezakonite migracije ter s tem zmanjšal napetost med partnerskimi državami v skupni parlamentarni skupščini;
23. poziva države članice EU, da izpolnjujejo lizbonske cilje, kot so izboljšanje kakovosti izobraževanja in povečanje stopnje delovne aktivnosti žensk, da se poveča obseg kvalificirane delovne sile v EU;

Tratnje možganov

24. poudarja negativne posledice tratenja možganov za vse udeležence, saj države gostiteljice ne morejo v celoti izkoristiti sposobnosti migranta, države izvora se srečujejo z izgubo naložb, migrant pa dela pod svojimi sposobnostmi;
25. poziva Evropsko komisijo, države članice EU in države AKP, da sprejmejo odločne ukrepe za preprečevanje tratenja možganov, kot so mednarodno ali dvostransko priznavanje diplom in sposobnosti ter jasno prizadevanje za boj proti diskriminaciji pri zaposlovanju;
26. poziva Komisijo, da določi predloge za oblikovanje evropskega sistema ekvivalenc za tuje diplome;

Nakazila

27. opozarja, da so nakazila zasebna sredstva in morajo to tudi ostati, da posameznikom ni mogoče naložiti obvezne uporabe nakazil in da ne morejo nadomestiti uradne razvojne pomoči;
28. poziva države članice EU in države AKP, da oblikujejo in izvajajo politiko za povečanje pozitivnega vpliva nakazil z doseganjem obsežnejših, hitrejših, cenejših in bolje vodenih tokov nakazil, zlasti z zmanjševanjem birokracije in izboljšanjem bančnih storitev za majhne transakcije, ne da bi se trg preveč nadzoroval;
29. zlasti poziva Evropsko komisijo, države članice EU in države AKP, da izvajajo zlasti politike, katerih cilji so:
 - izboljšanje in razširitev dostopa migrantov ter njihovih družin do finančnih institucij („bančništvo za ljudi brez dostopa do bančnih storitev“) ⁽¹⁾,
 - podpora in dejavno spodbujanje finančnih institucij, da raziščejo strategije, namenjene znižanju stroškov pošiljanja nakazil, zlasti z razvojem uporabe novih tehnologij,
 - spodbujanje prenosa nakazil z oprostitvijo plačila davka v državi izvora in namembni državi,
 - spodbujanje usmerjanja nakazil v razvojne projekte (namenjene zlasti izobraževanju in zdravstvu) z dopolnjevanjem nakazil s prispevki nacionalnih in lokalnih vlad („enaka sredstva“) ⁽²⁾,
 - ustvarjanje inovativnih finančnih produktov za migrante, kot so „varčevalni računi za razvoj“ v državah prejemnicah, kjer lahko migrant varčuje sredstva, ki bodo pozneje nakazana,
 - usmerjanje nakazil v produktivne naložbe z lažjim dostopom mikropodjetij ter malih in srednje velikih podjetij do posojil ter izboljšanje izobrazbe migrantov in njihovih družin na področju financ,
 - zagotavljanje hitrejših in varnejših prenosov nakazil migrantov, da bi tako migrante spodbudili k uporabi zakonitih sistemov prenosa, ter preglednosti finančnih transakcij, izvedenih prek „nezakonitih kanalov“, kot so omrežja hawala;
30. vseeno opozarja, da bi preveč regulirani finančni tokovi lahko ovirali ali otežili tok nakazil, ter poziva države članice EU in Evropski parlament, da to upoštevajo pri pregledu predloga Komisije za direktivo o plačilnih storitvah na notranjem trgu ⁽³⁾;

Krožna migracija

31. poziva države članice EU in države AKP, da spodbujajo krožno migracijo z dogovorom o opredmetenih ukrepih, namenjenih izboljšanju prožnosti zahtev in postopkov za vstop ter vračanje v namembni državi in državi izvora, daljšim in prožnejšim pogodbam ter možnosti ponovnega vstopa krožnih migrantov;
32. poziva države članice EU in države AKP, da krožno migracijo spodbujajo z uvedbo sistema „dvojnega delovnega mesta“ zaposlenih v javnem sektorju v južnih državah (učitelji, raziskovalci in zdravniki); ponovno poziva Evropsko komisijo, da izvede študijo o izkušnjah držav članic EU v zvezi z „dvojnimi delovnimi mestom“;
33. meni, da mora direktiva o visoko kvalificiranih delavcih, ki jo zdaj pripravlja Evropska komisija, ustrezno pozornost nameniti statusu kvalificiranih migrantov, da se jih spodbudi k krožni migraciji in/ali začasni vrnitvi;
34. poziva države članice EU in države AKP, da sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev prenosljivosti pokojnin, prenosljivosti zdravstvenih ugodnosti migrantov, ki se vračajo v državo izvora, in možnosti vrnitve v državo, v kateri so zanje zagotovljene storitve zdravstvene oskrbe;

⁽¹⁾ Izraz Odbora za mednarodni razvoj spodnjega doma britanskega parlamenta.

⁽²⁾ Takšne politike se uspešno izvaja le v mehiškem programu „Dos por uno“ in italijanski pobudi za Ande „Juntos por los Andes“.

⁽³⁾ KOM(2005)0603.

35. poziva države članice EU in države AKP, da pregledajo sporazume o dvojnem državljanstvu za spodbujanje krožne migracije in začasne vrnitve;
36. poziva EU, da morebitnim migrantom, ki se vračajo, omogoči, da se v določenem obdobju po svoji prvotni vrnitvi vrnejo v EU;
37. poziva Evropsko komisijo in države članice, da oblikujejo posebne pobude, in sicer posebno proračunsko postavko, namenjeno podpori prostovoljno vračanje migrantov na podlagi tematskega programa sodelovanja s tretjimi državami na področju migracije in azila, z naslednjimi elementi:
 - vključevanje migrantov, ki se vračajo, v razvojne programe, v katerih lahko uspešno uporabijo pridobljene sposobnosti in se ustrezno ponovno vključijo v skupnost,
 - ponujanje poklicnih in finančnih pobud morebitnim migrantom, ki se vračajo, ter ustrezne infrastrukture, kjer lahko poklicno napredujejo,
 - izboljšanje dostopa do posojil in usposabljanje na področju managementa za migrante, ki se vračajo, da se zagotovi spodbude za ustanovitev malih podjetij;

Diaspore in skupni razvoj

38. priznava pomen diaspor in združenj migrantov za krepitev odnosov med EU in državami izvora, zlasti na področju migracije; poziva k tesnejšemu sodelovanju med institucijami v državah v razvoju in državami članicami, vključno z izvajanjem projektov skupnega razvoja;
39. meni, da je treba skupni razvoj, ki vključuje priznavanje in podpiranje vloge diaspor pri razvoju zadevnih držav izvora, na evropski ravni v celoti priznati;
40. poziva države gostiteljice in države izvora, da logistično in finančno podpirajo pobude diaspor in združenj migrantov, ki so namenjene vključevanju migrantov, kolektivnemu prenosu nakazil, naložbenim projektom v njihovih državah izvora in razširjanju informacij v zvezi s pridobljenimi pravicami;
41. svetuje vladam držav izvora, da se tesneje povežejo z migranti, tako da vzpostavijo določene institucionalne platforme, v katerih sodelujejo različni javni udeleženci;
42. priznava in spodbuja močno udeležbo diaspor pri spodbujanju trgovine ter gospodarskega sodelovanja med državami gostiteljicami in državami izvora, zlasti z odpravljanjem ovir pri izmenjavi informacij;
43. spodbuja diaspore, da sodelujejo pri prenosih sposobnosti in znanja ter jih pospešujejo, zlasti s podpiranjem povezave med kvalificiranimi delavci, ki živijo v državah članicah OECD, in delavci, ki so ostali v državi izvora, z uvajanjem nadnacionalnih omrežij znanstvenikov in raziskovalcev ter digitalnih univerz in s spodbujanjem e-učenja, ter pozdravlja uvedbo programov, ki jih na tem področju izvajata Mednarodna organizacija za migracije („Migracija za razvoj v Afriki“) in razvojni program Združenih narodov („Prenos znanja prek izseljenih državljanov“);
44. pozdravlja ustanovitev raziskovalnih centrov za migracijo v Afriki v okviru instrumenta znotraj AKP na področju migracije kot virov zanesljivih podatkov ter dodatnih orodij za boljše oblikovanje politike in upravljanje migracije zlasti s strani vlad AKP;
45. pozdravlja napovedano vzpostavitev informacijskega centra za upravljanje migracije ⁽¹⁾, ki bo ustanovljen na podlagi programa EU o migraciji in razvoju za Afriko, katerega cilji so zagotavljanje informacij in pomoči mogočim migrantom in migrantom, ki se vračajo v državo izvora, ter poziva države članice EU, da te centre podpirajo finančno in logistično;

⁽¹⁾ Prvi informacijski center za upravljanje migracije bo ustanovljen v Bamaku (Mali).

46. priznava znaten prispevek nevladnih organizacij k boljšemu upravljanju migracijskih tokov in zlasti k povečanju prispevka migrantov za razvoj njihovih lastnih držav ter poziva k zagotavljanju ustrezne podpore za nevladne organizacije, ki so dejavne na področju migracije;
47. poudarja, da mora vlogo diaspor, združenj migrantov in nevladnih organizacij v državah gostiteljicah in državah izvora spremljati skladna ter učinkovita migracijska in razvojna politika;
48. naroči sopredsednikoma, da to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU, Evropski komisiji in Afriški uniji.

RESOLUCIJA ⁽¹⁾

o razmerah v Darfurju

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU

- zbrana na zasedanju v Wiesbadnu (Nemčija), ki je potekalo od 25. do 28. junija 2007,
 - ob upoštevanju končnega poročila z dne 11. oktobra 2006, ki ga je pripravila skupina strokovnjakov za Sudan, imenovana v skladu z Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov št. 1591,
 - ob upoštevanju odločitve Afriške unije (AU) iz aprila 2004 o vzpostavitvi misije Afriške unije v Sudanu (AMIS),
 - ob upoštevanju darfurskega mirovnega sporazuma, ki je bil podpisan v Abudži (Nigerija) 5. maja 2006 med sudansko vlado in sudansko osvobodilno vojsko/gibanjem (SLM/A), ki je največja uporniška skupina v Sudanu,
 - ob upoštevanju dogovora iz Tripolija o političnem procesu v Darfurju, sprejetega 28. in 29. aprila 2007,
 - ob upoštevanju tristranskega sporazuma, sprejetega 9. aprila 2007 v Adis Abebi med sudansko vlado, Združenimi narodi in Afriško unijo o manjših in večjih ukrepih za podporo,
 - ob upoštevanju člena 17(2) Poslovnika,
- A. ker načelo ZN z naslovom „odgovornost zavarovati“ določa, da so za zagotavljanje potrebnega varstva odgovorni drugi, če nacionalne oblasti očitno ne morejo zavarovati prebivalstva,
 - B. ker je Kitajska stalna članica Varnostnega sveta Združenih narodov in privilegirana trgovinska partnerica Sudana; ker je Kitajska 10. maja 2007 imenovala Liuja Guijina za posebnega odposlanca za Darfur,
 - C. ker je Sudan podpisal Rimski statut, s katerim se je leta 2002 ustanovilo Mednarodno kazensko sodišče, vendar ga še ni ratificiral,
 - D. ker je delovanje sil Afriške unije v Darfurju zelo pohvalno ker jih je kljub temu treba okrepiti ter jim zagotoviti vso logistično in finančno podporo, ki jo potrebujejo za učinkovito opravljanje svojega dela,
1. pozdravlja, da je sudanska vlada 12. junija 2007 sprejela mešane sile AU/ZN; opozarja, da se je sudanska vlada zavezala, da bo mešanim silam AU/ZN dovolila vstop v Sudan; zato poudarja pomen zagotovitve, da se čim prej začne in nadaljuje sodelovanje sudanskih oblasti, ter pričakuje, da bo sudanska vlada razorožila vso vojsko, vključno z džanžavidi, in da ustavila bombardiranje v regiji Darfur;

(¹) Sprejeta 28. junija 2007 v Wiesbadnu (Nemčija).

2. obsoja vsako kršenje mirovnih sporazumov katere koli strani ter zlasti vsako nasilje, usmerjeno k civilnemu prebivalstvu, in napadanje humanitarnih delavcev;
3. poziva sudansko vlado, da v celoti sodeluje z ZN in izvaja ustrezne resolucije ZN;
4. poziva ZN, da delujejo v skladu z načelom „odgovornost zavarovati“ in zagotovijo, da bodo prihodnje mešane sile AU/ZN v celoti pooblašene za zaščito civilistov v skladu z Listino ZN;
5. poziva EU in druge mednarodne udeležence, da izvajajo ustrezne ukrepe, usmerjene k storilcem nasilja, ki kršijo premirje ali napadajo civiliste, mirovne sile ali humanitarne delavce, ter da sprejmejo vse potrebne ukrepe za odpravljanje nekaznovanja;
6. poziva EU in Afriško unijo, da si skupaj prizadevata za rešitev spora v Darfurju, pri tem pa dasta prednost celovitemu mirovnemu procesu, ki mora vključevati predstavnike darfurskih plemen in posvetovanje z njimi, skupnosti notranje razseljenih oseb, ženske organizacije in druge organizacije civilne družbe; poziva mednarodno skupnost, da zagotovi, da je posredovanje AU/ZN edini način za doseganje mirovnega sporazuma za Darfur, ter da spodbuja postopek političnega dialoga v Čadu in Srednjeafriški republiki, ki vključuje opozicijske skupine;
7. poziva mednarodno skupnost, da doseže soglasje o naslednjih strateških ukrepih, ki jih je treba sprejeti v Darfurju, da v vsak ukrep vključi ključne udeležence kot sta Kitajska in ZDA, da ustvari kontaktno skupino, ki neprekinjeno ohranja in nadgrajuje takšno soglasje ter da izvaja pritisk na vsa uporniška gibanja in sudansko vlado, da zagotovijo premirje in začnejo nova mirovna pogajanja;
8. poziva k nadaljnji podpori EU in mednarodni podpori za ukrepe za krepitev zaupanja, kot sta dialog Darfur-Darfur in posvetovanje, ki vključujeta vse v spor vpletene strani in civilno družbo;
9. poziva sudansko ljudsko osvobodilno gibanje (SPLM), naj pripomore k združitvi vseh darfurskih uporniških skupin, da bodo lahko sodelovale v mednarodnih pogajanjih; poziva mednarodno skupnost, da izvaja pritisk na uporniške skupine, da se združijo, sudansko vlado pa, da upornikom zagotovi dovolj časa za oblikovanje novih skupin;
10. poziva mednarodno skupnost, Afriško unijo in ZN, da spodbujajo politični proces, ki pomaga ostalim uporniškim skupinam, da se združijo ter se tako usklajeno pogajajo, povečajo udeležbo in okrepijo pogajalsko strukturo;
11. poziva k čim večjemu sodelovanju med Srednjeafriško republiko, Čadom in sudansko vlado na diplomatski in miren način zaradi regionalne varnosti in v interesu obeh strani;
12. pozdravlja dogovor iz Tripolija o političnem procesu v Darfurju ⁽¹⁾, ki poziva vse v spor udeležene strani, da „tako prenehajo z nasiljem in ravnajo v skladu z zavezanostjo, da bodo takoj začele spoštovati premirje“, opozarja, da „bodo tisti, ki bodo ovirali mirovni proces v Darfurju, za to odgovorni“, in poudarja „potrebo po stalnem financiranju AMIS do uvedbe mešanih sil AU/ZN“;
13. poziva sudansko vlado, da ratificira statut Mednarodnega kazenskega sodišča in izpolnjuje obveznosti v skladu z Resolucijo Varnostnega sveta ZN št. 1593; poziva posameznike, ki jih je obtožilo Mednarodno kazensko sodišče, da se sami predajo;

⁽¹⁾ Dogovor iz Tripolija je sklepno besedilo mednarodnega srečanja o Darfurju, ki je potekalo v Tripoliju 28. in 29. aprila 2007 in ki so se udeležili ZN, AU, EU, Arabska liga, Sudan, Čad, Egipt, Eritreja, Libija, Kitajska, Francija, Rusija, Združeno Kraljestvo, ZDA, Kanada, Nizozemska in Norveška.

14. priznava prispevek Kitajske k razvoju mešanih sil UN; poziva Kitajsko, da uporabi svoj vpliv za krepitev teh nedavno sprejetih ukrepov in spodbuja sudansko vlado k nadaljevanju pogajanj z uporniški silami, da se doseže mirna rešitev spora;
 15. poleg tega poziva vse tretje strani, da prenehajo izvažati orožje kateri koli strani v sporu v regiji ter da pri svojih odnosih s Sudanom spoštujejo človekove pravice in mednarodni mir in varnost;
 16. meni, da so temeljni vzroki za spor v Darfurju nerazvitost, gospodarska in politična marginalizacija prebivalstva regije, resne ekološke težave, povezane s podnebnimi spremembami, kot so hitro širjenje puščav, velike suše in vse večje pomanjkanje vode;
 17. poziva sudansko vlado in mednarodno skupnost, da si na vse načine prizadevata za odpravljanje nerazvitosti regije Darfur, vključno s težavami zaradi pomanjkanja vode, da zagotovijo znatno humanitarno pomoč in pomoč, namenjeno krejitvi pravne države ter političnih in ekonomskih pravic prebivalstva;
 18. poziva vse strani v sporu, naj ne vpokličejo in uporabljajo otrok, mlajših od 18 let, za vojsko ter sudanske oblasti poziva k zaščiti razseljenih otrok, zlasti mladoletnikov brez spremstva, kot določajo ustrezne konvencije;
 19. naroči sopredsednikoma, da to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU, Komisiji, sudanski vladi in parlamentu, Varnostnemu svetu Združenih narodov ter institucijam Afriške unije.
-

PRILOGA V

PREDLOG SPREMEMBE POSLOVNIKA ⁽¹⁾

Sedanje besedilo	Predlog spremembe
<p style="text-align: center;">Člen 11</p> <p style="text-align: center;">Uradni jeziki</p> <p>1. Uradni jeziki skupščine so angleščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, italijanščina, letonščina, litvanščina, nemščina, nizozemščina, madžarščina, malteščina, poljščina, portugalsščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.</p> <p>2. Akti, ki jih sprejme Skupščina, so objavljeni v uradnih jezikih. Pripravljalni in delovni dokumenti so objavljeni vsaj v angleščini in francoščini.</p> <p>3. Kadar se skupščina sestane zunaj običajnih krajev dela Evropskega parlamenta, predsedstvo določi število jezikov, v katere bo zagotovljeno tolmačenje.</p>	<p style="text-align: center;">Člen 11</p> <p style="text-align: center;">Uradni jeziki</p> <p>1. Uradni jeziki skupščine so angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, italijanščina, letonščina, litvanščina, nemščina, nizozemščina, madžarščina, malteščina, poljščina, portugalsščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.</p> <p>2. Akti, ki jih sprejme Skupščina, so objavljeni v uradnih jezikih. Pripravljalni in delovni dokumenti so objavljeni vsaj v angleščini in francoščini.</p> <p>3. Kadar se skupščina sestane zunaj običajnih krajev dela Evropskega parlamenta, predsedstvo določi število jezikov, v katere bo zagotovljeno tolmačenje.</p>

(1) Sprejet 28. junija 2007 v Wiesbadnu (Nemčija).